STAR WARS

JEDI APPRENTICE

Jude Watson

VÂNĂTORUL MORTAL

JUDE WATSON

JEDI APPRENTICE
VÂNĂTORUL MORTAL

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Jude Watson
Jedi Apprentice – The Deadly Hunter
2000

Jude Watson

Este o cunoscută scriitoare specializată în epoca de început a seriei Star Wars.

Colaborarea cu Lucas-Books a început cu Star Wars Journal: Captive to Evil – Jurnalul Prințesei Leia Organa. De atunci, Watson a scris povestiri pentru seria de reviste Star Wars: Jedi Apprentice precum şi „Jurnalele" Reginei Amidala şi Darth Maul.

Nimeni nu-i ştie numele. Nimeni nu ştie când va lovi. Tot ce ştiu e că este un vânător de recompense mortal – iar ultima misiune a adus-o pe Coruscant, casa Jedilor.

Ținta ei: un vechi prieten al lui Qui-Gon Jinn.

Qui-Gon şi ucenicul său, Obi-Wan Kenobi, încearcă să o prindă... şi nu reuşesc. Acum devin şi ei ținte, de asemenea.

...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Capitolul 1

Obi-Wan Kenobi îşi potrivi trusa de supraviețuire pe umăr şi căscă. Fusese o călătorie lungă. În jurul lui se ridicau numeroasele niveluri ale Coruscantului, oraşul care acoperea o planetă. Stătea pe platforma de aterizare a unuia dintre nivelurile de sus ale oraşului, înconjurat de clădiri înalte cu turnuri şi turnulețe.

Ceața din jurul său putea fi atmosferă sau nori. Cerul era plin de nave mari şi mici, care abordau benzile aeriene cu pricepere şi îndrăzneală. Obi-Wan îl privi pe Maestrul său, Cavalerul Jedi Qui-Gon Jinn, mulțumindu-i pilotului navei spațiale care îi adusese pe Coruscant. Remarcă modul respectuos în care Qui-Gon se înclină în fața creaturii ponosite. Purtarea lui era blândă, dar puterea i se simțea în spatele fiecărui cuvânt şi gest. Obi-Wan spera că într-o zi va avea şi el grația şi siguranța Maestrului său cu alte ființe vii. Adesea, el se simțea stingher cu numeroasele personaje pe care le întâlneau în călătoriile lor.

Timpul trece şi ne învață, îi spusese Qui-Gon. *Ai paisprezece ani. Mai ai multe de văzut şi de experimentat. Nu grăbi cunoaşterea pe care o cauți. Lasă-i timp.*

— Îmi pare rău că nu vă pot aduce până la capăt, îi spuse pilotul. Dar există o mulțime de taxiuri aeriene care zboară prin acest cartier.

— Suntem recunoscători pentru ajutor. Vă doresc o călătorie sigură spre casă, spuse Qui-Gon în felul său liniştit.

— Sunt mereu bucuros să-i ajut pe Jedi, răspunse pilotul făcându-le vesel cu mâna.

Qui-Gon îşi aruncă trusa de supraviețuire pe umăr şi privi mulțumit în jur.

— Ce bine că ne-am întors, spuse el.

Obi-Wan aprobă din cap. Coruscant era locul unde se afla Templul Jedi, iar Templul însemna casă pentru ei. Era aproape timpul pentru masa de prânz, iar Obi-Wan se gândise la asta în timp ce se topea distanța. El şi Qui-Gon călătoriseră prin galaxie pentru o vreme.

— Uite, vine un taxi aerian.

Obi-Wan porni înainte.

— Aşteaptă, Padawan.

Obi-Wan se întoarse. Qui-Gon ezită şi îi făcu semn cu mâna să vină înapoi.

— Mai am o idee. Te-ar deranja dacă ne-am opri undeva mai întâi?

Obi-Wan încercă să-şi ascundă dezamăgirea.

— Orice doreşti.

Qui-Gon zâmbi.

— Nu va dura mult. E cineva pe care mi-aş dori să-l întâlneşti – un prieten. Nu e departe. Putem merge pe jos până acolo.

Qui-Gon merse până la capătul platformei de aterizare şi activă un pod de trecere temporar către nivelul următor. Aici, în districtul Senatului, clădirile erau

apropiate una de alta, iar aleile erau uşor de străbătut, fără a fi nevoie de transportul aerian.

Obi-Wan îşi potrivi mersul cu pasul lung al lui Qui-Gon. Aşteptă, ştiind că dacă Qui-Gon voia să-i dea mai multe informații despre acest prieten, ar face-o.

— Didi Oddo are o cafenea lângă clădirea Senatului, îi explică Qui-Gon. Este un fel de informator. Mulți Jedi vin la el după informații. Nu-l plătim pentru ajutorul lui, dar încercăm să avem grijă de el. Ştie toate tipurile de persoane de pe Coruscant – de la asistenții Senatorilor, la jucători, şi până la diversele ființe care văd legile ca pe o piedică pentru... operațiunile lor. Qui-Gon zâmbi scurt. Toată lumea cunoaşte Cafeaua lui Didi. L-am întâlnit pentru prima dată când eram doar un pic mai în vârstă decât eşti tu acum.

Obi-Wan detectă dragoste în tonul lui Qui-Gon. Oboseala îi dispăru. Ar fi fost interesant să cunoască un prieten de-al lui Qui-Gon. Şi o cafenea însemna că ar fi putut să mănânce.

Merseră de-a lungul unei pasarele pietonale, pe lângă magazine şi restaurante, toate servind turiştii şi afaceriştii care veneau pe Coruscant pentru a vizita Senatul sau pentru a face petiții. Ocazional, trebuiau să activeze câte un pod pietonal pentru a putea trece de la un nivel la altul. Trotuarele erau aglomerate de ființe din toată galaxia. Vorbele pluteau în jurul lor, în Bazică precum şi în mai multe limbi necunoscute pentru Obi-Wan.

Qui-Gon se opri în fața unei cafenele mici de pe colț. Părea ponosită pe lângă restaurantele mai mari de alături. Se făcuse o încercare de a o îmbunătăți prin vopsirea pervazurilor şi a cadrului uşii într-o nuanță veselă de albastru. Dar straturile proaspete de vopsea nu făceau decât ca zidurile din piatră, crăpate şi cu gropițe, să pară şi mai degradate decât erau.

Totuşi, Obi-Wan observă că restaurantul de alături era gol, iar cafeneaua ponosită era plină. Putea vedea pe toată lumea din interior, stând la mesele mici aglomerate, vorbind, gesticulând şi mâncând farfurii enorme de mâncare.

— Nu vorbi cu nimeni, îl instrui Qui-Gon. Sunt aici toate tipurile de ființe, iar luptele sunt ceva obişnuit. Porni spre intrare, apoi se opri şi se întoarse. Oh, şi încă ceva. Orice ai face, nu mânca mâncarea.

Suprimându-şi un oftat, Obi-Wan îl urmă pe Qui-Gon în cafeneaua agitată. Mesele erau atât de înghesuite încât abia se puteau strecura. Obi-Wan aproape că dărâmă farfuria unui client pe podea. Clientul, un Togorian, îl pocni peste mână, mârâind.

— Prost stângaci!

Obi-Wan continua să meargă, urmărind cu atenție cum se strecura Qui-Gon cu grație prin spațiile înguste. În cele din urmă, ajunseră la un loc deschis din zona din spate. Un bar lung se întindea de-a lungul unui perete. Era plin cu clienți.

— E destul pentru tine, Andoran, strigă o voce veselă. Termină-ți berea şi vei primi o farfurie cu mâncare. Ai nevoie de mâncare, nu de băutură, bunul meu prieten. Pilus, asta numeşti tu bacşiş? Tocmai ai făcut o avere cu contrabanda de mirodenii din sistemul Quintus. Poți mai mult – ți-am făcut multe favoruri şi am o fiică de crescut. Nadarr, lasă-mă să-ți umplu cana cu ceai. Nu, nu, nu mă plăti, păstrează-i ca să o îngrijeşti pe soția ta. E amuzant cum devenim cu toții mai buni atunci când ne putem permite să plătim doctorul.

Qui-Gon râmji.

— Ăsta-i Didi.

Obi-Wan încă nu vedea nimic. Apoi, un bărbat mic şi rotund, cu o față melancolică, sări pe un taburet în spatele barului. Se întinse să ia o sticlă, apoi se întoarse şi îi văzu.

— Stele şi planete, este Qui-Gon Jinn! Dați-vă din drum, prieteni, trebuie să salut pe cineva!

Chipul posomorât i se încreți într-un zâmbet. Cu o agilitate surprinzătoare,

Didi sări pe bar, apoi pe podea. Își aruncă brațele scurte în jurul Jediului înalt. Obi-Wan se dădu înapoi, confuz. Nu văzuse niciodată pe cineva îmbrățișându-l pe Qui-Gon. Jediul era un bărbat atât de retras, încât Obi-Wan se aşteptase să se desprindă rapid din îmbrățişare. În schimb, el îl bătu pe Didi pe spate.

— Îmi pare bine să te văd, spuse Qui-Gon.

Didi îl eliberă pe Qui-Gon.

— Afurisitule, ai stat departe prea mult timp. Dar ochii mei îmi mulțumesc că te-au văzut.

Qui-Gon făcu un semn spre cafenea.

— Ai făcut unele schimbări. Ai primenit locul. Vopsea nouă, decor nou. Arată mai frumos. Aruncă un ochi înspre barul cu mâncare. Şi mai curat.

Mai curat? gândi Obi-Wan. *Adică arăta mai rău decât acum?*

— Fiica mea Astri a făcut-o. Didi ridică din umeri rotunzi. Încearcă să atragă o clientelă mai bună. Vrea să scap de mese, ca să avem mai mult loc. A cumpărat farfurii noi... a făcut renovări. A luat chiar şi lecții de gătit! Ori mă va ruina, ori îmi va aduce o avere. Nu am decis care din ele. Şi cine este tânăr acesta încântător care este cu tine?

— Acesta este Padawanul meu, Obi-Wan Kenobi, spuse Qui-Gon.

Obi-Wan dădu din cap spre Didi.

— Mă bucur să te cunosc.

— Şi eu pe tine. Chipul lui Didi deveni serios. Atinse brațul lui Qui-Gon. Cred că soarta te-a trimis la uşa mea, bunul meu prieten.

Qui-Gon îi aruncă o privire atentă.

— Este totul în regulă?

— Totul este... Didi se opri. Nu putem vorbi aici. Hai în birou.

Obi-Wan îi urmă, în timp ce Didi deschidea un panou şi îi introducea în camera aglomerată din spate. Cutiile de provizii erau stivuite până la tavan, iar biroul era plin cu înregistrări contabile, şervețele pliate şi un şorț pătat cu mâncare.

De îndată ce uşa se închise în spatele lor, fața bucuroasă a lui Didi se mototoli. Îşi frecă mâinile plinuțe şi îl fixă pe Qui-Gon cu o privire amărâtă.

— Prietene, spuse el, mă tem. Mă urmăreşte pericolul. Am nevoie de ajutorul tău.

Capitolul 2

— Spune-mi, zise Qui-Gon. Ştii că te voi ajuta dacă pot.

Didi inspiră adânc.

— Cu nici două zile în urmă, aproape că am fost răpit. Pur şi simplu mergeam pe stradă când o femeie care purta o armură din plastoid a venit la mine din spate, pe un swoop. Un fel de bici s-a înfăşurat în jurul corpului meu şi am fost smucit spre ea. Din fericire, se afla prin apropiere un Cavrilhu. Nu i-a plăcut faptul că i-a lovit viziera în timp ce trecea. A urmărit-o cu o vibrolamă destul de mare şi a trebuit să renunțe la încercarea ei. L-a lăsat cu o tăietură care să-i amintească de ea.

— Cine a fost? întrebă Qui-Gon.

— Un vânător de recompense, spuse Didi în şoaptă. Am întrebat prin jur. Nu vine nimeni în acest sector fără ca informația să-mi parvină. Nimeni nu-i cunoaşte planeta de origine, dar este un om.

Qui-Gon primi această ştire cu uimire. Didi reuşise mereu să rămână de partea corectă a legii – la limită. Qui-Gon îi aruncă prietenului său o privire pătrunzătoare.

— Un vânător de recompense? De ce te urmăreşte?

— Nu am făcut nimic, jur, spuse Didi cu fervoare. Poate că hrănesc, permiteți-mi să spun, nişte creaturi dubioase din lumea interlopă, dar eu nu sunt un criminal. Ştii asta, prietene. Bine, bine, spuse el înainte să poată vorbi Qui-Gon, poate că mi-am cumpărat o dată sau de două ori provizii de pe piața neagră. Poate am făcut un pariu la un joc de noroc sau două. Dar asta nu înseamnă că încalc legile.

Qui-Gon oftă.

— Este împotriva interesului tău să joci în felul acesta pe Coruscant, Didi.

— Bineînțeles că este! Cât de bine ştiu asta! se plânse Didi, scuturând furios din cap, fiind de acord. Dar sunt convins că vânătorul de recompense nu este după mine. Fără îndoială, există un guvern din altă lume care m-a confundat cu altcineva. Se mai întâmplă, ştii asta.

Qui-Gon văzu neîncrederea de pe chipul lui Obi-Wan. Ştia că Padawanul lui nu îl agrea pe Didi. Nu văzuse inima generoasă a lui Didi, felul în care avea grijă de numeroasele ființe care îi aglomerau cafeneau, fără ca ele să ştie. Una dintre lecțiile pe care trebuia să le învețe Obi-Wan era să privească dincolo de suprafață. Poate că acum era momentul.

— Ce vrei să fac, Didi? întrebă Qui-Gon.

— Vorbeşte cu ea şi spune-i că este o greşeală. Convinge-o că sunt nevinovat, spuse cu seriozitate Didi.

— Cum aş putea-o găsi? întrebă Qui-Gon.

Obi-Wan îi aruncă o privire neîncrezătoare. Qui-Gon îi răspunse cu o privire care vorbea la fel de clar ca şi cuvintele. *Aşteaptă, Padawan.*

— Ştiu unde stă. La o tavernă nu departe de aici, spuse Didi rapid. Te-ai putea duce chiar acum. Pentru un Jedi, acesta este un favor mic. Îți va răpi doar cinci minute. Este atât de uşor pentru cineva atât de înțelept şi de puternic cum eşti tu. Nu poate ignora un Jedi. Ştii cât de mult te iubesc, Qui-Gon. Nu te-aş pune niciodată în pericol. Viața ta trebuie să fie lungă, căci te prețuiesc atât de mult.

Ochii lui Qui-Gon sclipiră.

— Ah, înțeleg. Trebuie să duc o viață lungă, pentru binele tău, Didi.

— Ha! Şi eşti atât de isteț. Înțelepciunea aia Jedi... mă prinzi de fiecare dată! Bineînțeles că nu vreau să trăieşti mult timp doar pentru a avea grijă de mine, spuse Didi grăbit. Atât de multe ființe depind de tine. Cum ar fi Padawanul tău, aici de față. Nu-i aşa, Obi-Wan?

Obi-Wan nu păru încântat să fie târât în încercarea de convingere a lui Didi.

— Scuză-mă, Didi, spuse el. Dar dacă nu eşti vinovat de nicio acuzaţie, de ce nu te poţi întâlni singur cu vânătorul de recompense? Roag-o să-ţi facă o scanare de retină sau să-ţi verifice documentele de identificare. Problema ar putea fi clarificată în câteva secunde.

— Ar fi un plan foarte bun, dacă nu aş fi o persoană atât de laşă, îi spuse Didi cu seriozitate lui Obi-Wan. Se întoarse spre Qui-Gon. Vezi cum te adoră. La fel ca mine. Îmi pui la îndoială dragostea pentru tine şi mă doare. Didi îşi tamponă ochii uscaţi cu un şervețel pe care îl luase dintr-un teanc de pe birou.

— Bine, Didi, spuse Qui-Gon, derutat. Poţi opri toată această dramă. Mă voi vedea cu vânătorul tău de recompense.

Didi radia.

— Este la taverna *Aterizări Uşoare*. Este în al treilea sector al Senatului, pe strada *Sfertul de Lună*.

— Ne vom întoarce în scurt timp, spuse Qui-Gon. Încearcă să nu mai intri în necazuri cât timp suntem plecaţi.

— Voi rămâne aici şi voi fi foarte cuminte, îl asigură Didi.

Jedii îşi croiră repede drum prin cafeneaua aglomerată şi ajunseră în stradă.

— Nu înţeleg, izbucni Obi-Wan imediat ce ajunseră la aer liber. De ce ai încredere în el? Ce se întâmplă dacă Didi a comis de fapt o crimă şi te foloseşte pentru a scăpa de vânătorul de recompense de pe urmele lui? Povestea lui nu are niciun sens pentru mine. Vânătorii de recompense pot fi fără principii, dar rareori greşesc. De ce ai fost de acord?

— S-ar putea ca Didi să ţi se pară cu o reputaţie proastă, dar nu l-am auzit niciodată să mintă, răspunse Qui-Gon calm. Şi are dreptate – ştie toţi criminalii de pe Coruscant, dar el însuşi nu este unul dintre ei.

— Maestre, nu ar trebui să-ţi pun la îndoială decizia, spuse Obi-Wan. Dar mi se pare că ne implici în ceva care va deveni periculos şi nu este preocuparea Jedilor. Este un om care scormoneşte printre criminali şi reziduurile galaxiei pentru a obţine informaţii, pe care le vinde apoi celui mai bun ofertant. Dacă trăieşti în acest gen de lume, meriţi orice ghinion îţi iese în cale.

— Poate, spuse Qui-Gon.

— Nu înţeleg de ce îl ajuţi, spuse Obi-Wan, frustrat.

Qui-Gon ezită. Apoi spuse:

— Pentru că este prietenul meu.

Capitolul 3

— Locul ăsta nu pare să ofere o aterizare uşoară, observă Obi-Wan, aruncând un ochi critic tavernei *Aterizări Uşoare*. Mai degrabă un accident pe scară largă.

— Am văzut multe locuri ca acesta, spuse Qui-Gon. Este un loc în care cei care călătoresc prin spațiu pot dormi câteva ore. Nu este amenajat pentru confort.

Clădirea era realizată din materiale recuperate – foi de durotel şi țevi conductoare care se înfăşurau în jurul clădirii ca şi cum ar fi strangulat-o. Întreaga structură era aplecată într-o parte. Arăta de parcă o mică împingere o putea răsturna. Scările care duceau la uşa de durotel ponosită erau pline cu coşuri de gunoi care dădeau pe afară.

— Ei bine, spuse Qui-Gon filosofic, ar trebui să terminăm odată.

Urcară scările şi apăsară un buton pentru a accesa uşa. O voce se auzi dintr-un difuzor montat lângă cadrul uşii.

— Na hti vel?

— Vizităm un oaspete, spuse Qui-Gon.

Uşa se deschise. O femelă Togoriană mică apăru târşâindu-şi picioarele.

— Căutăm o femeie, spuse Qui-Gon. Este umanoidă şi poartă o armură de plastoid...

— Al treilea nivel. Numărul doi.

Togoriana se răsuci pentru a se întoarce în camera ei.

— Care este numele ei?

Togoriana nu se întoarse.

— Cui îi pasă? Plăteşte dinainte.

Qui-Gon ridică o sprânceană spre Obi-Wan. Evident, taverna *Aterizări Uşoare* nu îşi făcea griji cu privire la securitate. Se grăbiră să urce scările care scârțâiau până la nivelul trei. Qui-Gon bătu la uşa marcată cu 2. Nu primi niciun răspuns.

— Eu sunt Qui-Gon Jinn, Cavaler Jedi, strigă Qui-Gon prin uşă. Nu vrem să vă facem niciun rău. Dorim doar să vă punem câteva întrebări. Solicit respectuos permisiunea de a intra.

Din nou, nu primi niciun răspuns. Dar, după un moment, uşa se deschise încet. Obi-Wan simți o mişcare de alunecare, aproape de podea, dar nicio altă tulburare. Uşa părea să se fi deschis singură. În cameră era întuneric şi nu puteau vedea pe nimeni. Simți pericolul difuzându-se ca nişte crăpături într-un perete de otel transparent.

Qui-Gon trebuie să fi simțit şi avertismentul. Totuşi, intră îndrăzneț în cameră fără să-şi scoată sabia de lumină. Obi-Wan făcu la fel. Qui-Gon se îndreptă direct spre o fereastră. Dădu la o parte jaluzelele şi în cameră pătrunse o lumină galben pal.

Vânătorul de recompense stătea în fața lor pe un scaun, cu spatele sprijinit de perete. Capul ei ras străluci în lumină ca o lună palidă. Ochii ei întunecați îi studiau pe vizitatori fără niciun interes. Pe sub armura de plastoid de pe piept şi cizmele înalte până la coapsă, corpul ei era puternic şi dur. Când se ridică în picioare, avea aproape înălțimea lui Qui-Gon.

— Venim în numele lui Didi Oddo, spuse politicos Qui-Gon. Încerci să-l prinzi, dar el nu a făcut niciun rău. Cere să-ți verifici informațiile sau să contactezi guvernul sau grupul care te-a trimis. Este sigur că ai găsit persoana greşită. O vei face?

Vânătorul de recompense nu spuse nimic. Ochii ei rămăseseră pe Qui-Gon, dar erau inexpresivi.

— Didi Oddo conduce o cafenea, spuse Qui-Gon. Nu este un criminal. Rareori

pleacă de pe Coruscant.

Tăcere.

— Dacă mi-ai permite să verific mandatul, aş putea clarifica acest lucru imediat, spuse Qui-Gon. Atunci am putea pleca cu treburile noastre.

Mai multă tăcere.

Obi-Wan se forță să rămână nemişcat. Ştia că nu trebuia să se agite. Acesta era o confruntare a voințelor. Qui-Gon stătea în picioare lejer, cu aceeaşi expresie politicoasă pe față. Nu îi arăta vânătorului de recompense că ar fi fost intimidat de tăcerea ei. Nimeni nu îl intimida pe Qui-Gon.

— Mi-e teamă că trebuie să insist, spuse Qui-Gon, cu vocea un pic mai hotărâtă. Dacă s-a produs o greşeală, ar trebui să o verificăm imediat. Şi tu ai vrea la fel.

Din nou, vânătorul de recompense nu răspunse. Părea plictisită de vizitatorii ei. Sau poate că adormise cu ochii deschişi... Mişcarea apăru de nicăieri, luându-l prin surprindere. Îi urmărise fața pentru a vedea ce va face. Abia dacă mişcă vreun muşchi, dar cu o mişcare dezinvoltă a degetelor un bici se arcui prin aer, vârful lui cu țepi îndreptându-se direct spre fața lui. Obi-Wan se dădu înapoi, dar biciul i se încolăci în jurul gâtului de câteva ori. Se strânse în timp ce el încerca să şi-l scoată.

Reflexele extraordinar de rapide ale lui Qui-Gon erau mai bune decât ale Padawanului său. Sabia sa se activată într-o ceață de lumină. Sări înainte pentru a tăia biciul. Dar degetele agile ale vânătorului de recompense se mişcară din nou şi biciul îşi inversă răsucirea şi se desfăcu de pe gâtul lui Obi-Wan. Abia ieşi din raza sabiei de lumină, de parcă ar fi provocat lama lui Qui-Gon.

Vânătorul de recompense se ridică în picioare. Biciul clipi din nou, de data asta înfăşurându-se în jurul gleznelor lui Obi-Wan în timp ce el înainta pentru a ataca. Obi-Wan se împiedică şi trebui să-şi amortizeze căderea cu o mână. Fața i se înfierbântă. Ura să fie neîndemânatic. Era a doua oară când îl surprindea vânătorul de recompense. Furia îi întunecă vederea pentru un moment şi avu probleme să se concentreze pe calmul de care avea nevoie pentru a lupta.

Biciul se retrase. Deodată, străluci în roşu prin camera slab luminată. Trecuse în modul laser. Sabia lui Qui-Gon se încurcă cu biciul. Se ridică fumul când cele două lasere zumzăiră. Chiar dacă era încurcat de sabie, vânătorul de recompense manipulă capătul biciului astfel încât acesta să lovească antebrațul lui Qui-Gon. Qui-Gon fu forțat să se retragă şi să atace adversara din altă direcție.

Obi-Wan sări înainte ca să-l ajute, flexându-se deja astfel încât să o poată ataca cu o măturare inversă. Ea sări înapoi de trei ori pentru a-l evita, apoi căzu pe neaşteptate la podea şi se rostogoli într-o minge înspre fereastră. Mişcările ei erau lichide, de parcă nu ar fi avut oase. Obi-Wan nu mai văzuse niciodată o asemenea abilitate acrobatică. Fereastra era deschisă câțiva centimetri în partea de jos. Spre uimirea lui Obi-Wan, vânătorul de recompense îşi scoase armura şi se aplatiză suficient de mult pentru a aluneca prin deschizătura mică, precum apa, trăgând armura după ea. O clipă mai târziu, dispăruse.

Qui-Gon îşi dezactivă sabia. Privea după vânătorul de recompense.

— Un adversar redutabil.

— Cum a făcut asta? întrebă Obi-Wan.

— Cel puțin, acum ştim de unde este, spuse Qui-Gon, punându-şi sabia la centură. De pe planeta Sorrus. Sorrusienii au un sistem osos care se poate comprima, permițându-le să se strecoare prin locuri strâmte. Este remarcabil de flexibilă. Ca să nu mai vorbim că este foarte bună cu biciul.

Obi-Wan îşi atinse gâtul.

— Cu siguranță ştie să o folosească.

— Nu am mai văzut niciodată o armă ca aia, medită Qui-Gon. Are două moduri de acțiune, unul fiind laser. E remarcabil de rapidă, Padawan. Nu te îndoi de tine. Reflexele tale vor deveni mai rapide pe măsură ce câştigi mai mult control în Forță.

— Tu te mişcai deja atunci când eu eram strangulat, spuse Obi-Wan pe un ton jalnic.

— Mă aşteptam la bici, spuse Qui-Gon. Didi ne-a spus despre el. Îi urmăream încheietura mâinii. Data viitoare, o vei face şi tu.

Qui-Gon se răsuci pentru a se uita la umărul lui. Obi-Wan văzu că tunica îi era zdrențuită. Sângele îmbiba marginile.

— Eşti rănit!

— M-au atins țepii. Un pic de bacta şi voi fi bine. Vino, Padawan. Mai bine ne întoarcem la Didi cu veştile proaste. Qui-Gon făcu o grimasă în timp ce desprindea pânza de pe rană. Nu cred vânătorul acesta de recompense o să plece.

Capitolul 4

— Te-a rănit! se plânse Didi imediat ce îl văzu pe Qui-Gon. Nu pot să cred aşa ceva! Mâinile îi zburară la gură. Asta înseamnă că este cu adevărat periculoasă. Oh, am mai multe necazuri decât am crezut!

— Lasă deoparte necazurile pentru moment. Avem nevoie de apă ca să putem curăța rana, îi spuse Obi-Wan aspru lui Didi.

— Bineînțeles, bineînțeles, permite-mi să ajut. Am o trusă cu medicamente pe aici, pe undeva... Didi începu să se agite în jurul biroului, împingând deoparte fişele de date, chitanțele, cutiile şi pachetele.

— Nu contează. Obi-Wan, este în regulă să-mi dai drumul. Scoate-ți trusa medicală, spuse Qui-Gon.

Obi-Wan îşi găsi rapid trusa medicală. Didi aduse un lighean cu apă. Obi-Wan înaintă, dar Didi îl făcu semn să se dea deoparte. Obi-Wan îl privi pe Didi cum tăie tunica şi curăță cu atenție rana, asigurându-se că nu rămânea murdărie sau țesătură în carnea ruptă. Degetele lui plinuțe erau surprinzător de delicate. Lucra rapid şi cu experiență, fără urmă de ezitare. Obi-Wan nu se putu abține să nu-i admire priceperea. S-ar fi aşteptat de la agitatul Didi să simtă că-l ia cu leşin sau să geamă la vederea sângelui. Didi picură bacta în rană şi apoi, cu mare blândețe, înfăşură un bandaj curat în jurul ei.

— Mulțumesc, spuse Qui-Gon. Nu aş putea cere îngrijiri mai bune.

— Vei avea nevoie de o tunică nouă, spuse Obi-Wan.

— Pot să aduc una, începu Didi.

— Într-o clipă. Qui-Gon se încruntă la Didi. Vânătorul ăsta de recompense nu va renunța. Fie este foarte încăpățânată, fie există cu adevărat un mandat pentru arestarea ta.

— Imposibil, spuse Didi clătinând din cap.

— Sau nu există niciun mandat, dar cineva doreşte să-i facă rău lui Didi, sublinie Obi-Wan. Vânătorii de recompense acceptă adesea comisioane private.

Didi se răsuci şi se uită fix la Obi-Wan, cu gura deschisă.

— O, nu spune asta, Obi-Wan. Asta este şi mai rău. Ar însemna că cineva m-a marcat pentru a fi omorât.

Obi-Wan fu uimit la vederea feței palide a lui Didi.

— Nu am vrut să te sperii.

— Apreciez foarte mult, băiete drag, spuse Didi. Foarte drăguț din partea ta. Dar m-ai speriat. De ce ar face cineva aşa ceva? Eu nu am inamici. Doar prieteni.

— Obi-Wan, s-ar putea să aibă dreptate, spuse Qui-Gon gânditor. Ar fi trebuit să luăm în considerare acest lucru înainte. Este logic, având în vedere atitudinea vânătorului de recompense şi modul în care îşi câştigă existența Didi.

— Servind mâncare şi băutură? întrebă Didi, nedumerit. Recunosc unii s-au îmbolnăvit după cină, dar nu am otrăvit niciodată pe nimeni. Cel puțin, nu intenționat.

— Nu vorbesc despre abilitățile tale dubioase de gătit, îi zise Qui-Gon lui Didi. Vorbesc despre activitatea colaterală. Faci trafic cu informații. Informații care ar putea fi în beneficiul sau în dăuna infractorilor, precum şi forțelor de securitate şi membrilor Senatului. Dacă ştii vreun lucru despre care cineva nu vrea să se ştie?

— Dar ce ar putea fi? întrebă Didi. Nu ştiu nimic.

— Trebuie să ştii, insistă Qui-Gon. Doar că, pur şi simplu, nu ştii ce este.

— Cum pot să ştiu ceva fără să ştiu ce anume este? strigă Didi frustrat. Merită asta o sentință de moarte, te întreb? Am auzit ceva şi îl transmit mai departe pentru

un profit mic, şi brusc sunt mort? Este corect?

Didi ar fi continuat, dar Qui-Gon îl reduse la tăcere cu un gest nerăbdător.

— Lasă-mă să văd dacă putem restrânge căutarea. Dacă am şti cine a angajat vânătorul de recompense, am putea începe să investigăm. Lasă-mă să o contactez pe Tahl.

Didi se prăbuşi pe un scaun. Obi-Wan se apropie de Qui-Gon.

— Vei implica resursele Templului? întrebă el pe un ton jos.

— Tahl e şi ea prietenă cu Didi, spuse Qui-Gon, activându-şi comunicatorul. Va vrea să ajute.

Câteva secunde mai târziu, Obi-Wan auzi vocea clară a lui Tahl prin comunicator. După ce Qui-Gon îi relată situația, ea spuse:

— Didi are probleme? Desigur că vreau să ajut.

— Ştiu că vânătorul de recompense este Sorusian, spuse Qui-Gon. Nu a vorbit deloc. Este cam de înălțimea mea şi foarte musculoasă. Poartă armură de plastoid şi are capul ras.

— Ştiu de ea, spuse Tahl. Nu-i cunosc numele. Nimeni nu-l ştie. Am primit rapoarte care sunt oarecum alarmante, aşa că Yoda mi-a cerut să-i urmăresc mişcările. E greu pentru că are tendința de a dispărea aproape complet. Nu ştiam că era pe Coruscant. Nu lucrează pentru guverne, ci doar pentru persoanele private foarte bogate. Şi-a câştigat reputația printr-o serie de uciderи. Unele dintre victimele ei au făcut parte din nivelurile superioare ale guvernelor sau finanțelor.

— Cu alte cuvinte, spuse Qui-Gon posomorât, este capabilă să treacă de nivelurile înalte de securitate.

— Exact. Şi se spune că preia orice sarcină dacă prețul este corect. Este foarte bună, Qui-Gon. Foarte periculoasă.

Un geamăt se auzi de la birou. Râsul cald al lui Tahl se auzi prin comunicator.

— Te aud, Didi. Nu te agita. Cu ajutorul lui Qui-Gon, totul va fi bine. Qui-Gon, ne vedem curând şi pe Obi-Wan, desigur. Yoda te aşteaptă în scurt timp.

Vocea lui Tahl fusese caldă când vorbise cu Didi. Obi-Wan nu înțelegea. Era evident că ratase farmecul pe care îl avea Didi pentru ceilalți Jedi.

Qui-Gon întrerupse comunicarea.

— Situația devine interesantă, observă el.

— Cu greu aş folosi acel cuvânt, spuse Didi cu jale. Înfricoşătoare, poate. Oribilă. Nedreaptă. Fără speranță...

— Întrebarea este, îl întrerupse Qui-Gon, ignorându-l, de ce ar angaja cineva un astfel de ucigaş scump pentru a avea grijă de un ciubucar mic precum Didi?

Didi se ridică drept.

— Mic? Stai puțin. Mă deranjează caracterizarea. Nu ai observat că am pictat pervazurile? Şi în ceea ce priveşte ciubucăreala...

— Didi, concentrează-te, îl întrerupse pe un ton urgent Qui-Gon. Gândeşte!

— E cu greu cea mai bună abilitate a mea, spuse Didi. Dar voi încerca. Informațiile s-au rărit în ultimul timp. Şi am fost ocupat cu cafeneaua. Lui Astri nu-i place... activitatea mea colaterală, aşa că acum trebuie să fiu atent. Cu toate astea, există câteva piese care mi-au parvenit recent printr-un informator obişnuit – Fligh. Dar niciuna dintre ele nu pare deloc importantă. Nu am fost chiar sigur cui să le vând.

— Care sunt? întrebă Qui-Gon nerăbdător.

Didi ridică un deget gras.

— În primul rând, Senatoarea Uta S'orn de la planeta Belasco, demisionează. Se opri o secundă. Şi *Tech Raiderii* îşi mută sediul pe Vandor-3.

Obi-Wan se uită la Qui-Gon.

— *Tech Raideri*?

— Comercianți de pe piața neagră de nave spațiale şi arme, îi explică Qui-Gon.

— Dar de ce i-ar păsa bandei dacă le-aş şti noua locație? întrebă Didi. Ei ştiu

că nu aş vinde informaţia forţelor de securitate. Eu însumi am folosit banda pentru a găsi piese pentru crucişătorul meu. Când Qui-Gon ridică din sprânceană, adăugă repede: Ei bine, sunt mai ieftini! Nu este ilegal. Tehnic vorbind.

— Chiar dacă piesele sunt furate? întrebă Qui-Gon.

— Nu ştiu dacă sunt furate! insistă Didi. De ce ar trebui să întreb? Ştiu că eu nu le-am furat.

— Dar Senatoarea S'orn? întrebă Qui-Gon.

Didi ridică din umeri.

— Nu face parte din comisii importante şi nu planifică vreun război sau orice altceva. Este doar o bârfă, nimic mai mult. Plănuiam să apelez câţiva jurnalişti. Unul dintre ei va plăti probabil câteva credite. Va trebui să mă grăbesc ca să-l întrec pe Fligh. Se ştie că vinde informaţii la mai multe persoane. Vă asigur că toate astea sunt ştiri de rutină. Nimic care să merite să ucizi pe cineva. În special pe mine.

— Nu ştim asta cu siguranţă, spuse Qui-Gon gânditor. Va trebui să investigăm ambele elemente.

De ce noi? gândi Obi-Wan. Îi făcuseră o favoare lui Didi. Chiar voia Qui-Gon să-i implice în continuare?

Uşa se deschise şi o femeie zveltă năvăli în cameră. Purta o bonetă utilitară care îi era îndesată pe frunte. Părul creţ întunecat îi ieşea de sub ea, fluturându-i în jurul urechilor şi a gâtului. Purta un şorţ lung până la podea, alb ca zăpada, cu excepţia unei pete roşii strălucitoare. În timp ce mergea, lăsa pe jos urme de făină. Ţinea în mână o oală plină cu supă care era sursa evidentă a petei de pe şorţ. Împinse o lingură spre Obi-Wan.

— Gustă asta, da?

Obi-Wan îi aruncă o privire lui Qui-Gon, gândindu-se la îndrumarea sa de a nu mânca nimic.

— Nu fi timid. Ţine.

Împinse lingura spre el. Obi-Wan nu avu de ales. Ezitant, ridică supa şi o înghiţi. Un lichid moale şi picant îi alunecă pe gât.

— E bun, spuse el, surprins.

— Într-adevăr? spuseră Didi şi tânăra deodată, uimiţi.

— Într-adevăr, spuse Obi-Wan.

Femeia se întoarse şi îl văzu pe Qui-Gon.

— Qui-Gon! Didi a spus că eşti aici. Cât de bine îmi pare să te văd.

Aşeză oala pe birou, vărsând puţin. Luă marginea şorţului şi şterse ceea ce vărsase, dărâmând un teanc de fişe de date pe podea.

— Hopa.

Didi îi aruncă lui Qui-Gon o privire de avertizare pe care ea nu o surprinse.

— Doar o vizită prietenoasă, răspunse Qui-Gon. Ai dreptate, Astri. A trecut prea mult timp de când l-am vizitat ultima dată pe tatăl tău.

— Aţi văzut îmbunătăţirile? întrebă Astri. Am pictat totul chiar eu. A fost greu să-l conving pe tata să îmbunătăţească locul.

— Nu vreau să sperii clienţii obişnuiţi, spuse Didi.

— Ah, dacă am fi putut, gemu Astri.

— Nu ştiu ce era în neregulă cu gătitul meu, continuă Didi. Nimeni nu s-a plâns vreodată.

— Sigur, spuse veselă Astri. Erau prea ocupaţi să fie bolnavi. Între timp, am decis că trebuie să cheltuim bani pe şerveţele noi şi pe feţe de mese…

— Cine are nevoie de feţe de mese? Pur şi simplu se murdăresc!

Astri se întoarse spre Qui-Gon şi întinse mâinile.

— Vezi ce probleme am? Eu vreau să îmbunătăţesc locul şi tot ce face el este să se plângă. Primeşte toată drojdia galaxiei. A promis să renunţe la cumpărarea şi vânzarea de informaţii, dar tot nu poate rezista să-i hrănească. Cum o să pot atrage o clasă mai bună de clienţi atunci când locul ăsta este plin de gangsteri?

— Tuturor le place să mănânce cu gangsterii, observă Didi. Asta adaugă sarea şi piperul în mâncare.

— O voi face eu, mulţumesc frumos, spuse Astri crunt. Avem un client mare, tată. Asta ar putea fi marea noastră ocazie. E o conferinţă medicală la Senat şi vin savanţi din toată galaxia. Ghici cine ne-a rezervat cafeneaua pentru o mică cină?

— Cancelarul? ghici Didi.

— Încă nu, spuse Astri cu un rânjet. Jenna Zan Arbor!

Obi-Wan auzise de Jenna Zan Arbor. Cu ani în urmă, fiind un savant tânăr, atinsese faima inventând un vaccin pentru o lume ameninţată de un virus spaţial mortal. Îşi concentra atenţia pe ajutarea planetelor cu nivel scăzut de tehnologie. Ultimul ei proiect fusese să tripleze proviziile de alimente de pe planeta Melasaton, afectată de foamete.

— Cine? întrebă Didi.

— Jenna Zan Arbor! strigă Astri. A rezervat întreaga cafenea pentru petrecerea ei!

— Ai spus că trebuie să fie elegant? întrebă Didi. Acum sună cam scump.

— Doar… nu-mi… strica momentul, spuse Astri printre dinţi.

Apoi luă supa şi ieşi din cameră, buclele săltându-i, şorţul legănându-se şi supa picurând pe podea.

— Nu este minunată? oftă Didi. Dar o să mă ducă la faliment.

— I-ai promis că nu vei mai cumpăra şi vinde informaţii, spuse Qui-Gon.

— Ei bine, presupun că da, da. Dar ce pot face dacă unul sau altul îmi şoptesc câte ceva în schimbul câtorva credite sau al unei mese?

— Poate că Didi ar trebui să plece pentru o vreme, sugeră Obi-Wan. Pe o altă planetă, unde nu-l va găsi vânătorul de recompense.

— Asta e o idee! spuse vesel Didi. Să fug este chiar stilul meu! Apoi se încruntă. Dar nu-mi place să o părăsesc pe Astri.

— Bineînţeles că nu, fu de acord Qui-Gon.

— Îmi va cheltui toţi banii, spuse Didi.

Qui-Gon oftă.

— Nu cred că ar trebui să fugi, Didi. Vânătorul de recompense este, fără îndoială, un căutător expert. Şi este mai bine să ne confruntăm cu problema aici şi acum. Obi-Wan şi cu mine vom investiga pentru tine.

— Dar trebuie să ajungem la Templu! protestă Obi-Wan. Tahl a spus că ne aşteaptă Yoda.

— Putem întârzia câteva ore, spuse Qui-Gon. Îl voi contacta pe Yoda pe drum şi îi voi spune de ce ne amânăm întoarcerea. Va înţelege. Este un…

— …prieten al lui Didi, continuă Obi-Wan.

Ochii lui Qui-Gon sclipiră.

— În plus, asta îţi va da şansa vezi partea mai strălucitoare a Coruscantului.

— Exact ceea ce mi-am dorit întotdeauna, mormăi Obi-Wan.

— Şi când te vei întoarce, te voi delecta cu o masă delicioasă! anunţă Didi.

Obi-Wan păru să se îndoiască.

— Atâta timp cât nu eşti tu cel care găteşte, spuse el.

Capitolul 5

Înarmați cu o descriere bună a lui Fligh, informatorul, Qui-Gon şi Obi-Wan se îndreptară spre Senat.

— Întrebați doar primprejur, le spusese Didi. Toată lumea îl cunoaşte pe Fligh.

Trecură prin intrarea principală a rotondei Senatului. Numărul mare de ființe din interior perturba mediul calm, creând o senzație de haos controlat. Obi-Wan fu împins şi lovit de ajutoarele senatoriale care se mişcau rapid şi de consoartele de diverse specii. Camerele plutitoare bâzâiau pe deasupra capului, îndreptându-se spre amfiteatrul interior vast, pentru a consemna procedurile. Gardienii îmbrăcați în robe regale albastre mergeau plini de importanță.

Cafenele mici erau ascunse în spații aflate de-a lungul peretelui exterior, unele fiind mai populate decât altele. Qui-Gon se opri să pună întrebări la mai multe dintre ele şi apoi merseră mai departe.

— Didi are dreptate, îi spuse el lui Obi-Wan. Toată lumea îl cunoaşte pe Fligh. Pur şi simplu, nu ştiu unde este.

În cele din urmă, îl găsiră într-una dintre micile cafenele de buzunar. Aceasta era pustie. Trecuse timpul pentru masa de prânz, iar Senatul era în sesiune.

Fligh stătea la o măsuță, ocupându-se de un pahar cu suc de muja. Era o creatură înaltă, cu o față lungă, urechi proeminente şi cu o proteză oculară verde.

Qui-Gon şi Obi-Wan se aşezară la masă.

— Didi ne-a trimis, spuse Qui-Gon.

Fligh păru surprins. Apoi îşi linse buzele.

— Nu ştiam că Jedii fac trafic cu informații. Vreți să cumpărați, să vindeți sau să tranzacționați?

— Nu suntem aici pentru a face vreo înțelegere, spus Qui-Gon. Vrem să ne spui cum ai aflat despre cele două informații pe care tocmai i le-ai vândut lui Didi.

Fligh îşi înfăşură degetele lungi şi subțiri în jurul paharului şi îi privi viclean.

— De ce ar trebui să-ți spun asta? Ce-mi iese mie la chestia asta, te întreb?

— L-ai ajuta pe Didi, spuse Qui-Gon. Are probleme. Şi dacă alegi să nu-l ajuți, nu aş fi foarte mulțumit de asta.

Qui-Gon îi aruncă lui Fligh o privire semnificativă. Fligh se înecă cu sucul de muja, apoi izbucni într-un râset nervos.

— Eşti prieten cu Didi! Şi eu sunt prieten cu Didi! Cu toții suntem prieteni! Gata! Desigur, vreau să fii mulțumit. O să-ți spun tot ce vrei să ştii. Permite-mi să vă spun că sunt şi amabil şi discret. Şi generos. Vă pot oferi două sucuri de muja? Din păcate, în acest moment nu mai am credit, dar aş fi bucuros să le comand pentru voi.

Qui-Gon clătină din cap.

— Spune-ne doar ce vrem să ştim, Fligh. Cum ai aflat despre *Tech Raideri*?

Fligh ridică din umeri.

— Uşor. Poți auzi unele lucruri dacă eşti atent. Şi, iată-le.

— Pur şi simplu ai auzit? întrebă Qui-Gon.

— Văd că vrei să afli detalii, spuse Fligh, dându-se în spate şi chicotind la Qui-Gon. Bine, bine. Am auzit de la reprezentantul lor pe Coruscant. Helb este brokerul lor pentru echipamente tehnologice furate. Îl puteți întâlni în taverna *Splendor*, şi faceți afacerea. Obişnuia să facă afaceri la Didi, dar minunata de Astri a avut grijă să înceteze. Păcat, Didi mi-a dat mereu suc pe gratis.

Fligh oftă pentru ocazia pierdută.

— Dar informațiile despre Senatoarea S'orn? întrebă Qui-Gon.

— Trebuie să-mi protejezi sursele, ştii asta, ezită Fligh.

Qui-Gon îi aruncă o privire severă. Asta fu tot ce trebuia să facă. Laşul Fligh dădu imediat înapoi.

— Bine, bine, văd că mă vei face să vorbesc. Am pus mâna pe un notă confidențială scrisă de S'orn însăşi prin care îşi anunță demisia. Nu este programată să fie lansată decât săptămâna viitoare. Bineînțeles, nu puteam lăsa o astfel de descoperire să se piardă.

— Şi cum ai obținut acea notă? întrebă Qui-Gon.

— Cum se află lucrurile de genul ăsta? Se mai întâmplă accidente. Cade câte o fişă de date în coşul de gunoi, cineva o scoate, o dă mai departe... Fligh ridică din umeri. Aşa merg lucrurile. Câte puțin aici, câte puțin dincolo. Un favor aici, un schimb dincolo, şi iată. Se întoarse către Obi-Wan. Îți place ochiul meu?

Întrebarea bruscă îl luă prin surprindere pe Obi-Wan.

— Care anume? întrebă el politicos.

— Cel verde, desigur! spuse Fligh arătând spre el. L-am pierdut pe al meu într-o cafteală mică cu nişte Hutti. Nu-i aşa că este o frumusețe?

— Este foarte... atractiv, spuse Obi-Wan.

— Foarte frumos, completă Qui-Gon, când Fligh se întoarse spre el.

— Vezi? Iată – un schimb. O mică informație de aici, de dincolo, şi am primit un ochi! Cum altfel să supraviețuieşti pe Coruscant?

— Ți-ai putea lua un loc de muncă, sublinie Qui-Gon.

— Aş putea, dacă aş fi fost o ființă diferită, fu de acord Fligh. Totuşi, eu nu sunt. Ridică din nou din umeri. Fac tot ce pot. Sunt pe cont propriu încă de când eram până la genunchi de înalt, aşa că am învățat cum să mă descurc. Didi este prietenul meu. A făcut multe pentru mine, iar Astri este şi ea în inima mea. Îmi pare rău că Didi are probleme. Voi încerca să-l ajut, Jedi. Promit asta.

— Cred că e mai bine dacă nu te apropii de el, spuse Qui-Gon cu amabilitate, pentru că tonul lui Fligh era sincer. Încă nu ştim cu ce avem de-a face.

— Atunci, caută-mă când o să ai nevoie de mine. Voi face tot posibilul, ceea ce sunt sigur că poți ghici că nu e prea mult, chicoti Fligh. Dar o voi face.

Qui-Gon se ridică în picioare.

— S-ar putea să trebuiască să ne întoarcem şi să-ți punem mai multe întrebări.

— Sunt mereu aici, spuse Fligh. Făcu semn cu mâna spre cafeneaua goală şi spre paharul lui cu suc de muja. Unde altundeva se poate găsi o asemenea agitație?

De vreme ce se aflau deja în clădirea Senatului, Qui-Gon decise ca următoarea lor oprire să fie biroul Senatoarei Uta S'orn. Camera exterioară era goală, aşa că Qui-Gon ciocăni la uşa interioară.

— Telissa? Uşa se deschise. Apăru o femeie Belascan, cu o mână pe şold, purtând o pălărie din pânză, plină de bijuterii, marca Belascan, precum şi o expresie iritată. Oh, scuze. Am crezut că eşti asistenta mea. Ochii ei sclipitori îi priviră, iar expresia i se schimbă. Oh, Jedi. Scuzați-mi impolitețea.

— Putem vorbi cu dumneavoastră o clipă? întrebă Qui-Gon.

— Sunt foarte ocupată... Bine. Intrați.

Senatoarea S'orn se întoarse şi intră înapoi în birou. Le făcu semn spre două scaune aşezate în fața biroului ei. Qui-Gon se aşeză şi începu direct.

— Demisionați cumva săptămâna viitoare, doamnă Senator S'orn.

Ea păru surprinsă.

— Dar de unde ştiți asta?

— Circulă informația, spuse Qui-Gon. Este de vânzare. Încă nu ştiu dacă a cumpărat-o cineva, dar fără îndoială că o va face. Nu putem preveni asta.

Senatoarea S'orn îşi lăsă capul în mâini.

— Datapadul meu. A fost furat la comisariatul Senatului. Anunțul meu de demisie era pe el.

Obi-Wan îi aruncă o privire lui Qui-Gon. Evident, Fligh minţise despre felul cum primise informaţiile.

Ea ridică privirea.

— Este un dezastru. Sponsorizez o legislaţie peste două zile. Dacă se va afla dinainte, nu voi mai avea niciun sprijin.

— Aţi văzut pe cineva din apropiere care ar fi putut să-l fure? întrebă Qui-Gon.

Ea clătină din cap.

— Doar mulţimea obişnuită din Senat. Îşi împreună degetele şi îşi coborî capul, gândindu-se. Apoi îşi ridică privirea şi puse ambele mâini pe birou. Am decis. Trebuie să-mi anunţ demisia imediat. Atunci o să pot aduna susţinători, spunându-le că trebuie să mă ajute să las ceva în urma mea. Voi apela la simpatiile lor.

Bătu cu degetele pe birou în timp ce îşi calcula strategia. Mintea ei părea să fie în altă parte, în timp ce spunea absentă:

— Mulţumesc că mi-aţi spus.

Qui-Gon se ridică în picioare.

— Mulţumesc pentru timpul acordat.

Ea nu îşi luă rămas bun şi nici măcar nu îi băgă în seamă. Mintea ei lucra deja pentru a-şi rezolva problema. Obi-Wan îl urmă pe Qui-Gon afară pe uşă.

— De ce nu ai întrebat-o despre Didi? îl întrebă el pe Qui-Gon.

— Pentru că nu ar fi spus nimic. Dacă ar pune o recompensă pe capul lui Didi, cu greu ar recunoaşte acest lucru, spuse Qui-Gon. Şi nu văd cum ar fi putut urmări furtul datapadului până la Didi. Tu?

— Doar dacă nu minte, spuse Obi-Wan după o clipă. Dacă l-a văzut pe Fligh furându-l, ar fi uşor să-l urmărească până la Didi. Dar de ce să acţioneze împotriva lui Didi, şi nu a lui Fligh?

Obi-Wan se gândi în continuare la problemă. Se simţea în dezavantaj. Qui-Gon părea să aibă o perspectivă mai bună decât a lui asupra inimilor şi minţilor fiinţelor.

— Totuşi, deranjul Senatoarei S'orn mi-a părut sincer, spuse el încet. Abia a fost politicoasă şi nu teribil de drăguţă, dar nu a fost rea. Doar ocupată.

— Un Senator tipic, spuse Qui-Gon zâmbind pe jumătate.

— Părea surprinsă că s-au aflat informaţiile, spuse Obi-Wan.

— Da, a fost, medită Qui-Gon. Doar dacă nu este o actriţă foarte bună. Dar părea sincer supărată.

— De ce ne-a spus Fligh că un asistent a luat anunţul din coşul de gunoi? întrebă Obi-Wan. Evident, nu este adevărat.

— De fapt, el nu a spus asta, Padawan, zise Qui-Gon. El doar a indicat unul dintre multele moduri în care ar fi putut obţine informaţia. Nu, Fligh a furat datapadul. Totuşi, nu ar vrea să recunoască asta în faţa noastră.

— Pista asta mi se pare a fi o fundătură, spuse Obi-Wan în concluzie. Senatoarea S'orn cu siguranţă nu arăta ca un criminal.

Ochii albaştri ai lui Qui-Gon erau atenţi.

— Spune-mi, Padawan. Cum arată un criminal?

Capitolul 6

Uşile largi ale Senatului, de la ieşirea din sud, erau aglomerate de fiinţe care se grăbeau în interiorul şi în afara clădirii. Toţi erau hotărâţi să ajungă repede undeva, unii dintre ei lătrând în comunicatoare, alţii având priviri agitate, preocupate, pe feţe.

— Acum trebuie să găsim taverna *Splendor*, spuse Obi-Wan.

— Ştiu unde este, răspunse Qui-Gon, luând-o spre stânga lui pe o alee mică.

Obi-Wan îşi lungi pasul pentru a se potrivi cu al Maestrului său.

— Cum se face că ştii? întrebă el curios.

— Pentru că am avut ocazia să merg acolo, răspunse Qui-Gon. Acolo se ia contact cu piaţa neagră. Dacă ai nevoie de arme sau de un speeder modificat ilegal sau vrei să pariezi, mergi la *Splendor*. Uneori, într-o misiune, ai nevoie de ajutor şi din partea celor răi şi a celor buni.

Qui-Gon îl conduse mai departe într-o secţiune în care nu mai fusese niciodată înainte, jos, la câteva niveluri sub suprafaţa planetei. Dacă Obi-Wan ar fi fost rugat să descrie Coruscantul, ar fi vorbit despre o planetă strălucitoare, toate argintiu şi alb, cu pasaje largi şi benzi spaţiale care străluceau de la navele agile care zburau spre destinaţiile lor. Abia cunoştea celălalt Coruscant, aflat sub nivelurile Senatului şi a frumoaselor reşedinţe de deasupra. Acesta era format din alei înguste şi străzi aglomerate, cu umbre întunecate şi creaturi furişânde, care dispăreau când îi vedeau pe Jedi venind spre ei. Jocurile de noroc erau practicate pe verande şi în cafenelele în aer liber. Armele erau aşezate pe mese ca avertisment pentru cei care înşelau.

Qui-Gon se opri în faţa unei clădiri din metal, cu acoperiş lăsat. Un vechi semn de firmă se legăna în faţă, lovind ocazional pereţii de metal neşlefuit cu un sunet scârţâit. Jumătate din litere erau arse, aşa că mai scria doar: *SP DOR*. Ferestrele erau închise şi abia se vedea o fâşie subţire de lumină.

— Iată-ne, spuse Qui-Gon.

— Aici? Obi-Wan studie clădirea cu un ochi critic. Asta cu siguranţă nu se ridică la înălţimea numelui.

— Nu-ţi face griji. E mai rău decât pare.

Qui-Gon împinse uşa. Imediat fură întâmpinaţi de o explozie de zgomote. Muzică era redată dintr-un aparat aflat într-un colţ, în timp ce o varietate de clienţi beau, mâncau şi jucau jocuri de noroc la fiecare masă. O roată jubiliară se învârtea pe bar şi jucătorii adunaţi în jur pariau pumni de credite pe rezultat. Roata se opri şi unul chiui triumfător în timp ce alţi doi începură să se bată. Un al patrulea se întoarse, cu disperarea zugrăvită pe faţă.

Qui-Gon se îndreptă spre barmanul Imbat, al cărui cap aproape că lovea tavanul şi ale cărui urechi lungi îi cădeau pe umeri. În timp ce Jedii îl priveau, mâna lui masivă se întinse şi lovi lejer un client al barului care încerca să-i atragă atenţia fluturându-şi braţele. Clientul căzu de pe scaun şi se prăbuşi la podea, cu o privire uluită pe faţă. Cineva păşi peste el şi îi luă locul.

Cu o tresărire, Obi-Wan îşi dădu seama că nu localul lui Didi fusese plin cu cele mai rele fiinţe din galaxie, aşa cum crezuse. Nu ştia cine deţinea *Splendor*, dar era evident că nu-i păsa deloc de clienţii săi.

Qui-Gon ocupă o poziţie la capătul barului. Nu făcu niciun semn barmanului, dar Imbatul se îndreptă spre el. Îşi coborî capul masiv şi îl ascultă supus pe Qui-Gon. Apoi, mişcându-şi doar ochii, arătă spre un colţ întunecat.

Qui-Gon îi făcu semn lui Obi-Wan şi se îndreptară într-acolo. Helb era un Neimoidian. În loc de paharele mari de bere pe care le beau alţi clienţi, el avea o ceaşcă mică de ceai, aproape ascunsă în mâinile sale mari, cu gheare ascuţite. Deşi

de obicei Neimoidieni preferau cele mai bogate haine pe care şi le puteau permite, Helb purta un costum cenuşiu simplu, cu două blastere prinse de şolduri. Spatele îi era la perete şi privea mulțimea cu ochi portocalii înțelepți.

Qui-Gon se aşeză la masă, vizavi de el. Obi-Wan făcu la fel.

Helb le aruncă o privire gânditoare.

— Sunt surprins să văd Jedi într-un loc ca acesta.

— Venim doar pentru informații, spuse Qui-Gon.

— Acesta este probabil singurul lucru pe care nu ar trebui să-l vând, zise Helb.

— Este în regulă, pentru că nu vreau să cumpăr, spuse Qui-Gon.

Rămase tăcut, aşteptând. Obi-Wan se minună din nou de cât de multe era capabil Qui-Gon să transmită prin tăcere.

Helb scoase un sunet şuierător care la Neimoidiani indica râsul.

— Eşti norocos. Sunt într-o dispoziție bună. Tocmai am câştigat un joc de sabacc. Altfel ai vorbi cu peretele.

Qui-Gon nu muşcă din momeală.

— Există o recompensă pe capul lui Didi Oddo. Se întreabă dacă *Tech Raiderii* sunt nemulțumiți cu el.

Helb râse din nou.

— Eu sunt cel nemulțumit de Didi. M-a bătut zilele trecute la un joc de sabacc. De aceea sunt aşa fericit că am câştigat astăzi.

Qui-Gon dădu din cap. Helb luă o înghițitură de ceai.

— Ceea ce nu înseamnă că vreau să-l ucid, continuă Helb. Dacă vreau să pun o recompensă pe capul cuiva, ar fi pe al prietenului său, Fligh.

— De ce? întrebă Qui-Gon.

— Pentru că datorează *Tech Raiderilor* o sumă importantă de bani, răspunse Helb. Nu doar câştigurile de la un joc de sabacc, ci favoare după favoare pe care i le-am făcut şi pentru care n-a plătit. De ce aş pune recompensă pentru capul lui Didi?

— Pentru că dacă ai pune pe Fligh, nu ți-ai primi niciodată bani înapoi, spuse Qui-Gon.

Helb râse.

— Oricum nu-i voi primi niciodată!

— Fligh ştie că grupul tău s-a mutat pe Vandor-3, spuse Qui-Gon. Dacă îl ucizi, informațiile nu se vor mai afla.

Helb clătină din cap, derutat.

— Eu i-am spus lui Fligh pentru că voiam ca informația să se afle. Ştiam că nu o va vinde forțelor de securitate. Doar celor care au nevoie de echipamente tehnice sau de speedere ieftine, furate. Cum altfel am mai avea clienți? Apropo de asta, dacă Templul are nevoie de echipament…

— Nu, mulțumesc, spuse Qui-Gon, ridicându-se.

— Nu-ți face griji pentru Didi, spuse Helb. Pare întotdeauna să aterizeze în picioare. Şi dacă îl vezi pe Fligh, spune-i că îl caut. Asta ar trebui să-l sperie puțin!

Şuierând amuzat, Helb îşi întoarse atenția înapoi la ceaiul său.

Qui-Gon porni spre uşă. Când Obi-Wan începu să-l urmeze, îi atrase atenția ceva. Un bătrân sfrijit, înfăşurat în straturi de haine şi robe murdare stătea la o masă, împingând cu un deget murdar piese pe o tablă de joc. Ochii lui alunecă încet spre tablă atunci când Obi-Wan îi aruncă o privire. Un fior de familiaritate îl lovi pe Obi-Wan, dar nu reuşi să-l descifreze. Îl ajunse din urmă pe Qui-Gon la uşă, dar ceva îl făcu să se întoarcă înapoi. Bătrânul se îndrepta acum spre partea din spate a localului. La început, se strecură calm prin mulțime, dar grăbi pasul în timp ce trecea prin mulțimea de la bar. Era greu de păstrat la vedere prin masa de corpuri, dar Obi-Wan îşi concentră atenția, urmărind mişcarea.

Văzu o pelerină căzând pe podea. Apoi alta. Nu mai observă nimeni. De asemenea, ferestrele de-a lungul zidului din spate erau întredeschise. Una era ceva mai deschisă decât celelalte pentru a lăsa să intre un curent mic de aer.

Bătrânul dispăruse. O femeie înaltă, îmbrăcată cu o tunică întunecată se desprinse brusc din mulțime şi se îndreptă spre spatele clădirii.

— Ea este, icni Obi-Wan. Se întoarse repede spre Qui-Gon. Este aici.

Qui-Gon se întoarse. În timp ce priveau, femeia îmbrăcată în negru se ridică şi apoi se strecură prin deschizătura îngustă a ferestrei, corpul ei părând să se comprime în timp ce o făcea. Cu un salt, Qui-Gon năvăli pe uşa din față, cu Obi-Wan pe urmele lui. Alergară pe o alee îngustă, aglomerată de mai multe coşuri de gunoi din duroțel peste care trebuiră să sară şi să le alerge pe ele. Gunoaiele le alunecau sub cizme, împiedicându-le progresul. Alergară cât de uşor putură pe capacele coşurilor. La capătul aleii, săriră jos, pe pământul solid.

Ea dispărea deja după un colț, pe o alee lăturalnică aflată la mică distanță.

Qui-Gon îşi mări ritmul, iar Obi-Wan se repezi să-l prindă din urmă. Maestrul său era un alergător mai rapid şi se năpusti pe după colț înainte ca Obi-Wan să poată ajunge acolo. Obi-Wan se forță la limită, alergând după Qui-Gon.

Întrebarea era, dacă ar prinde-o pe femeia vânător, ce ar face? Faptul că îi puseseră întrebări nu fusese tocmai productiv, ceva mai devreme.

În timp ce trecea de colț, văzu că Qui-Gon renunțase. Aleea se lărgea într-o mică piață, din centrul căreia plecau şase drumuri diferite.

— A dispărut, spuse Qui-Gon.

— Dacă era într-adevăr ea, spuse Obi-Wan. Acum nu prea mai pot să cred asta. Am văzut un bătrân şi, dintr-o dată, a devenit o femeie tânără.

— Ochii nu te-au înşelat, Obi-Wan, spuse Qui-Gon. Numai un Sorussian ar fi putut să se strecoare prin acea deschizătură. Întrebarea este, de ce a fost acolo? A fost o coincidență sau acum este pe urmele noastre?

Capitolul 7

— Ce faceți aici? întrebă Astri când Qui-Gon şi Obi-Wan intrară pe uşa cafenelei lui Didi. Îşi şterse mâinile prăfuite de făină pe un prosop de vase. O, iartă-mă, nu voiam să o spun în felul în care a sunat. Eşti întotdeauna binevenit, Qui-Gon. Dar nu acum.

— Nu îți face griji, Astri, nu am venit la masă, îi spuse Qui-Gon.

— Jenna Zan Arbor se va alătura petrecerii în orice moment, zise Astri distrată. Unul dintre servitori nu a apărut. Încă nu am terminat prăjiturile banja. Apa nu fierbe pentru tăițeii pashi şi sosul meu este prea picant!

— Miroase delicios, spuse Obi-Wan împăciuitor.

— Mulțumesc. Dacă aş putea să-i hrănesc cu mirosuri! Cum arată localul? Fligh trebuia să vină şi să mătură, dar nu a apărut deloc, ticălosul ăla. După tot ce a făcut Didi pentru el!

— Nu am văzut niciodată cafeneaua arătând mai bine, o asigură Qui-Gon.

Astri încercase să înveselească locul cu lumânări ornate pe două mese lungi pe care le pusese împreună. O față de masă lungă roz era întinsă pe fiecare masă, iar farfuriile şi paharele păreau curate şi sclipitoare. Dar nimic nu putea ascunde aerul general de degradare al locului. Pereții erau murdari de la anii de fum şi praf, iar podeaua avea urmele a mii de cizme şi lovituri.

— Nu am avut timp să pictez interiorul, spuse Astri, observând privirea lui Obi-Wan în jur. Şi nici să dărâm totul şi să reconstruiesc.

Făcu o grimasă comică.

— Sunt sigur că totul va merge bine, spuse Qui-Gon. Am venit doar să vorbim o clipă cu Didi. Este aici?

— Este în spate. I-am spus să stea departe de mine. Ochii întunecați ai lui Astri sclipiră. Cred că l-am speriat. Chiar m-a ascultat.

Deodată, îşi întinse gâtul şi se uită pe fereastră.

— Stele şi planete, ei sunt! Astri scoase un strigăt surprinzător de tare. Renzii! Clienții noştri sunt aici! Renzii...

Încă mai striga atunci când uşa se deschise. O femeie înaltă, îmbrăcată într-o rochie gri de shimmersilk pe sub o mantie bogată purpurie, stătea nesigură în prag. Părul ei blond strălucitor era împletit cu o țesătură mătăsoasă.

— Acesta este Cafeaua lui Didi?

Astri îşi şterse în grabă mâinile pe şorțul pătat, apoi întinse una pentru ca să dea mâna cu femeia. Dar se ştersese pe o pată de fructe de pădure de pe şorțul ei, iar mâna pe care o întinsese era acum albastră. Femeia se uită fix la ea şi nu i-o strânse. Astri îşi ascunse repede mâna la spate.

— Da, da, intrați. Sunteți binevenită. Sunt proprietară şi bucătar, Astri Oddo.

Qui-Gon şi Obi-Wan se retraseră în spate. Anturajul femeii se îngrămădise în spatele ei. Aruncară o privire prin cafenea, cu fețele surprinse. Evident, se aşteptaseră la un restaurant mai măreț pentru masa lor. Erau din diferite lumi, dar toți aveau un aspect prosper. Bărbații erau îmbrăcați în tunici şi jachete fine, iar femeile în robe sau jachete din shimmersilk strălucitor.

O femeie cu aspect aristocratic purta un turban cu bijuterii. Ochii ei de un albastru deschis se măriră de consternare atunci când cercetă cafeneaua şi îşi strânse repede tunica mai aproape a ea.

— Trebuie să fie o greşeală, spuse Jenna Zan Arbor.

Tocmai atunci, chelnerul Renzii ieşi din bucătărie şi derapă pentru a se opri în fața adunării, încă închizându-şi nasturii tunicii.

— Bine ați venit, intrați, intrați, pe aici, se bâlbâi el.

— Cred că ar fi mai bine să o lăsăm pe Astri cu oaspeții ei, murmură Qui-Gon către Obi-Wan. Se pare că este foarte ocupată.

Se îndreptară spre biroul privat al lui Didi. Împinse uşa. Didi stătea pe un scaun, cu spatele la ei. Nu se întoarse.

— Didi? E totul în regulă? întrebă Qui-Gon.

Încet, scaunul se roti pentru a ajunge cu fața la ei. Ochii întunecați ai lui Didi erau plini de lacrimi.

— Mă tem că este vina mea, spuse el.

— Pentru ce este vina ta, Didi? întrebă Qui-Gon cu blândețe.

— E vorba de Fligh, spuse el. A fost ucis.

Capitolul 8

Obi-Wan se mai confruntase cu moartea înainte. Nu se obişnuise niciodată cu ea. Modul în care un spirit putea umple un spațiu, energia vieții din spatele ochilor şi apoi... nimic.

— Ce s-a întâmplat? întrebă Qui-Gon.

— Nu ştiu, spuse Didi, ştergându-şi fața cu un şervețel. M-au contactat forțele de securitate de pe Coruscant. Ştiau că Fligh îmi era prieten. A fost găsit pe una dintre aleile din jurul Senatului. *Aleea Tuturor Lumilor* este locul unde zace ca un animal.

Transpirația strălucea pe chipul lui Didi.

— Crezi că are vreo legătură cu mine? întrebă el.

Chipul lui trăda cât de mult îi era frică să audă răspunsul.

— Mi-e teamă că da, spuse sumbru Qui-Gon. Ar fi mai bine să vorbim cu forțele de securitate. Haide, Didi.

— Eu? chițăi Didi. De ce trebuie să merg?

— Fiindcă eu cred că ar trebui să rămâi cu noi încontinuu, spuse Qui-Gon. Nu eşti în siguranță aici.

— Dar sunt! protestă Didi. Astri va încuia uşa din față, aşa că nu vor mai veni alți clienți. Şi petrecerea asta elegantă va dura ore întregi. Nu va încerca nimeni să mă atace cât timp sunt aici astfel de oaspeți distinşi. Şi, în plus, adăugă el pe un ton scăzut, mi-e prea frică şi sunt prea trist ca să merg tocmai acum. Nu aş putea privi corpul prietenului meu mort. Îmi pare rău.

Qui-Gon schimbă o privire cu Obi-Wan. Obi-Wan spera că nu avea de gând să-i sugereze să rămână aici cu Didi, în timp ce Qui-Gon investiga moartea lui Fligh. Nu voia să rămână în urmă pentru a avea grijă de Didi când aveau atâtea de făcut.

— Bine, spuse Qui-Gon cu reticență. Nu ar trebui să dureze prea mult timp. Asigură-te că fiecare uşă şi fereastră sunt bine închise, Didi. Acest vânător de recompense se poate strecura prin spații foarte mici.

Didi aprobă din cap viguros.

— Am făcut deja asta, dar voi verifica din nou.

— Ne vom întoarce în curând, spuse Qui-Gon. Vom bate la uşa din spate. Nu vreau să-i stric marea seară lui Astri.

— Foarte atent din partea ta, Qui-Gon, spuse Didi cu fervoare. Niciunul dintre noi vrem să-i stricăm seara lui Astri. Voi aştepta aici. Poți... poți să te asiguri că Fligh va fi... îngrijit? Ochii lui Didi se umplură de lacrimi. Spune forțelor de securitate că voi plăti eu pentru înmormântare.

Qui-Gon puse o mână pe umărul lui Didi.

— Nu este vina ta, prietene.

— Îți aud cuvintele, şopti Didi. Cu toate astea, nu simt la fel.

Qui-Gon verifică uşile şi ferestrele din exterior înainte să plece. Nu avea încredere în aiurita de Astri că-şi va aminti să încuie uşa. Dar totul era bine închis.

Era pe deplin întuneric atunci când Qui-Gon şi Obi-Wan ajunseră pe *Aleea Tuturor Lumilor*. Nu era lună şi strălucirea lămpilor arunca umbre aspre.

Forțele de securitate de pe Coruscant, în uniformele lor albastre, se agitau în jurul trupului căzut al lui Fligh, care era acoperit de o prelată.

— Pot să mă uit? îl întrebă Qui-Gon pe ofițerul responsabil.

Pe plăcuța lui de identificare era scris *Căpitanul YUR T'AUG*. Era un Bothan îndesat, cu o barbă curgătoare şi un păr întunecat, lucios, care îi atârna pe umeri.

Căpitanul se încruntă, dar toți ofițerii din forța de securitate ştiau că cererile

Jedilor trebuie onorate.

— Bine, spuse Căpitanul Yur T'aug. Nu este o priveliște plăcută, totuși.

— Rămâi aici, Padawan, îi spuse Qui-Gon lui Obi-Wan.

Acest ordin, Obi-Wan era bucuros să-l asculte. Nu voia să vadă trupul lui Fligh. Voia să și-l amintească pe Fligh în viață.

Privi cum Qui-Gon, cu spatele la el, se ghemui să ridice un colț al prelatei. Deși Qui-Gon nu tresări și nici nu se înfioră, Obi-Wan știu că ceea ce văzuse îl tulburase. Era ceva în modul în care Maestrul său rămase nemișcat câteva secunde, în modul în care mâna lui lăsă prelata jos cu mare blândețe. Obi-Wan se întoarse cu un fior. În jurul corpului, ofițerii investigau scena morții, etichetând diverse obiecte, cercetând solul cu baghete luminoase, introducând informații în datapaduri, vorbind în grupuri. Ar fi putut fi orice ființă întinsă pe piatra aceea rece. Fligh încetase să mai conteze. Numai felul morții sale mai era important.

Obi-Wan ridică ochii spre cerul întunecat. Stelele sclipeau într-un fel destul de ciudat. Deja simțise uneori că văzuse prea multă moarte și cruzime. Cum se simțea Qui-Gon, care văzuse cu mult mai mult. Era treaba Jedilor să întâmpine astfel de lucruri. Să ajute. Ajutorul era ușor de dat prin comparație.

Mă voi obișnui vreodată cu moartea? se întrebă Obi-Wan.

Văzu ceva sclipind în umbrele slabe. Merse mai aproape. Era o piatră verde strălucitoare. Se aplecă să o studieze și își dădu seama că era proteza oculară a lui Fligh. Probabil că se rostogolise, îndepărtându-se de corp. I-o arătă lui Qui-Gon, care aprobă din cap. Qui-Gon i-o arătă Căpitanului Yur T'aug.

— A aparținut victimei, spuse el.

Căpitanul se ghemui să-l examineze.

— Sergent! strigă el. Etichetează acest obiect.

Un alt ofițer se repezi cu o pungă de specimen și ridică grijuliu ochiul cu o pensetă.

— Care a fost cauza morții? întrebă Qui-Gon încet.

— Credem că strangulare, spuse scurt Căpitanul Yur T'aug.

— Am văzut semnele, spuse Qui-Gon. Pare să fi fost un fir subțire. Nu mâini.

Căpitanul aprobă din cap.

— Și paloarea... neobișnuită? întrebă Qui-Gon.

— Corpul a fost golit de sânge, spuse Căpitanul Yur T'aug. A fost ucis în altă parte și apoi lăsat aici.

Obi-Wan privi înapoi la prelată și tresări din nou. Vocea lui Qui-Gon era calmă.

— Vreun suspect?

Căpitanul oftă, bătând cu degetul în comunicator, nerăbdător.

— Ar trebui să investighez, nu să vă raportez. Puteți citi raportul când îl termin.

Qui-Gon nu își arătă nerăbdarea, dar Obi-Wan i-o simți.

— Nu am timp să-ți citesc raportul, spuse el, cu o vocea rece ca gheața.

Căpitanul Yur T'aug ezită, apoi spuse:

— Nu există încă suspecți. Nimeni nu a văzut nimic. Dar cunoaștem acest personaj. Este un cunoscut informator și un hoț mărunt. Ar putea avea o sută de dușmani. Ca să nu mai menționez că datorează bani în tot orașul. Am auzit că are o mare datorie către *Tech Raideri*.

Qui-Gon îl studie pe ofițer o clipă.

— Mai este ceva, spuse el.

— Acesta nu este primul corp pe care l-am găsit scurs de sânge, zise Căpitanul Yur T'aug ezitant. Vagabonzi, pungași – ființe care nu ar lipsi nimănui. În ultimul an, au existat o jumătate de duzină. Poate că pe mulți alții nu i-am găsit. Cine știe? Coruscantul poate fi o lume dură. Mulți vin aici pentru a-și câștiga existența.

— Dacă acesta este cazul, cel mai probabil criminalul nu este cineva căruia Fligh să-i fi datorat bani, spuse Qui-Gon.

Căpitanul Yur T'aug ridică din umeri.

— Sau criminalul a copiat metoda pentru a ne pune pe o pistă greşită. Este treaba noastră să aflăm.

— S-ar putea să vrei să verifici o femeie vânător de recompense, zise Qui-Gon. Este o Sorussiană care ar fi putut avea motive să facă să dispară Fligh. A stat la taverna *Aterizări Uşoare*.

— Sigur, spuse Căpitanul Yur T'aug. Mulțumesc pentru sfat.

Lipsa lui de interes era evidentă.

— Mult noroc, spuse Qui-Gon. Ar trebui să ştii că Didi Oddo va plăti pentru înmormântare. Fligh nu era lipsit de prieteni. Se va simți lipsa lui.

Qui-Gon îi făcu semn lui Obi-Wan şi trecură pe lângă ofițeri, mergând înapoi pe pasarela principală care se curba în jurul Senatului.

— Te simți bine, Padawan? întrebă Qui-Gon.

— Fligh nu era prietenul meu, zise Obi-Wan. Am petrecut doar câteva minute cu el. Era ceva simpatic la el, dar nu pot spune că mi-a plăcut. Cu toate astea, mă simt aproape la fel de trist ca Didi.

— La fel ca mine, spuse Qui-Gon.

Merseră câțiva paşi în tăcere.

— Te-ai obişnuit vreodată cu moartea? întrebă Obi-Wan.

— Nu, spuse Qui-Gon. Aşa şi ar trebui să fie.

— De ce crezi că a fost ucis Fligh? întrebă Obi-Wan. Crezi că ştia ceva important, dar nu şi-a dat seama, la fel ca Didi?

— Poate, spuse Qui-Gon. Şi aminteşte-ți că Fligh a spus va încerca să-l ajute pe Didi. Mă întreb dacă a încercat. Fără îndoială că ar fi fost uşor pentru el să descopere unde se cazase vânătorul de recompense.

— Crezi că aşa s-a întâmplat? întrebă Obi-Wan.

— Hai să trecem pe la tavernă în drumul nostru spre cafenea, sugeră Qui-Gon. Ar trebui să purtăm încă o discuție cu această femeie vânător de recompense.

Merseră repede pe străzi până ajunseră la taverna *Aterizări Uşoare*. De data asta uşa din față era uşor întredeschisă, aşa că putură să intre fără să sune. Urcară repede scările până la nivelul trei. Qui-Gon bătu la uşă şi se deschise. Camera era goală.

— A plecat. Togoriana stătea în spatele lor cu o găleată şi vibro-mop. A plătit şi a plecat. Trebuie să fac curat. Dați-vă din calea mea.

Se retraseră pe scări.

— Nu-mi place asta, murmură Qui-Gon. Să revenim la Didi.

Accelerară ritmul şi apoi începură să alerge. Didi nu era departe. Trecură de un colț. Cafeneaua era în față. Nu se vedea pic de lumină pe ferestre, iar uşa din față era închisă bine.

— Am întârziat prea mult, spuse Qui-Gon.

Capitolul 9

Cu săbiile de lumină activate, se repeziră în cafenea. Dintr-o privire rapidă, văzură că era goală. Farfuriile cu mâncarea pe jumătate consumată se aflau pe mese. Qui-Gon merse pe lângă ele spre bucătărie. Vasele erau răsturnate, conținutul lor fiind pe podea. Cutiile cu făină şi cereale erau vărsate pe tejghele. Uşa frigiderului era deschisă. Alergară spre biroul privat al lui Didi. Hârtiile şi dosarele erau aruncate pe podea, conținutul coşurilor de duroțel fiind răsturnat şi lovit cu picioarele.

Totul de pe rafturi fusese aruncat pe podea.

— Sus, lătră Qui-Gon.

Se repezi, cu Obi-Wan pe urmele lui. Năvăliră împreună în camerele private ale lui Didi. În vremuri de pericol, simțurile lui Qui-Gon păreau să încetinească. Observă totul din cameră în ceea ce păreau a fi câteva secunde lungi, dar, de fapt, nu era decât o clipită. Astri era pe podea, inconştientă sau moartă. Didi stătea în picioare, înfăşurat în biciul vânătorului de recompense, cu ochii lărgiți de teroare, având o vânătaie pe frunte. Şi vânătorul de recompense se întorcea, oprindu-se o clipă când îi văzu. Privirea ei inexpresivă nu arătă nici surpriză, nici teamă.

Timpul real reveni. Qui-Gon anticipă mişcarea vânătorului de recompense către blasterul legat pe coapsă. Sări înainte pentru a contraataca. Nu anticipă că ea va ținti spre Astri, nu spre el. Reflexele sale Jedi fură suficient de rapide încât să fie capabil să se întoarcă şi să mătură larg cu sabia. Era uşor dezechilibrat, dar reuşi să devieze focul. Astri se agită. Uşurarea curse prin el. Era vie.

Un atac perfect îmbina înşelăciunea cu viteza şi strategia. Qui-Gon făcu o mişcare spre stânga vânătorului de recompense şi, în schimb, se îndreptă direct spre ea. Ea nu răspunse la fentă, ci trase drept, apoi sări spre stânga pentru a-l evita. Sabia şuieră prin aerul gol, acolo unde fusese. Era chiar mai bună decât crezuse el.

Obi-Wan înaintă pentru a o acoperi pe Astri, astfel încât Qui-Gon să poată să se concentreze asupra atacului. Vânătorul de recompense îşi activă biciul şi îl retrase. Îl învârti pe Didi într-un cerc ametițor, lăsându-l să zboare în perete. El se lovi cu o bubuitură şi căzu pe podea, ametit. Biciul reveni la modul laser. Cu o manevră de tăiere, vânătorul de recompense spulberă fereastra din oțel transparent.

Qui-Gon sări înainte, păstrându-se între adversar şi Astri. Didi începu să se târască spre fiica sa, ajungând lângă picioarele lui Qui-Gon. Qui-Gon sări pentru a-l evita, atenția lui fiind acum axată pe protejarea lui Didi.

Vânătorul de recompense sări pe fereastră. Afară era o mică incintă care adăpostea diferite speedere şi swoopuri. Sări în unul dintre ele şi decolă.

Qui-Gon rămase la fereastră, în timp ce luminile swoopului scânteiară şi apoi dispărură. Simți cum îl cuprinde furia şi îi trebui un minut ca să o accepte şi să se elibereze de ea. Adversarul scăpase. Se întâmpla uneori.

Luptase cât de bine putuse. Dar ea îi scăpase deja de trei ori.

— Astri, spuse Didi cu glas frânt. Astri...

Qui-Gon îngenunche lângă tânăra femeie. Îi pipăi cu atenție craniul.

— Ce s-a întâmplat? îl întrebă pe Didi. A fost lovită cu foc de blaster?

— Nu, nu. Lovită din spate, spuse Didi. Cu mânerul biciului.

Qui-Gon simți un nod care se ridica pe craniul lui Astri. Ochii ei fluturară, deschizându-se. Pupilele nu îi erau dilatate şi ochii se concentrară pe fața lui.

— Ah, spuse ea.

— E bine, îi spuse el lui Didi. Stai liniştită, Astri. O să ai dureri de cap.

Ea scoase un şuierat.

— Asta este sigur.

— Ar trebui să chemăm un medic, spuse Didi îngrijorat.

— Sunt bine, spuse Astri. Se ridică tremurând pe coate. Ce s-a întâmplat? Ultimul lucru pe care mi-l amintesc a fost cum toți clienții mei au ieşit pe uşă.

— A intrat cineva în timp ce ieşeau ei? întrebă Qui-Gon.

— Nu, spuse Astri. Am încuiat uşa în spatele lor şi i-am spus lui Renzii să meargă acasă. Am încuiat uşa şi în urma lui. Apoi am venit sus. Atât îmi amintesc...

— Eu am fost aici, sus, spuse Didi. Am auzit-o pe Astri pe scări. Ea a deschis uşa şi a căzut brusc jos. Apoi a intrat vânătorul de recompense. M-a legat în timp ce cerceta locul. A mers jos şi am auzit-o căutând prin biroul meu privat.

— Şi bucătăria, spuse Qui-Gon.

— Nu, nu bucătăria, spuse Didi.

— Dar este haos acolo, oale peste tot, spuse Obi-Wan.

— Întotdeauna este aşa, spuse Astri oftând. Ce vânător de recompense? Am crezut că vorbim despre un hoț obişnuit.

— De ce a plecat grupul? o întrebă Qui-Gon pe Astri.

Astri îşi strânse capul în mâini.

— Am încercat din răsputeri, spuse ea bombănind. Cred că încă nu sunt destul de elegantă. Renzii a tot amestecat ordinele. Nu m-am putut descurca cu tot gătitul. O parte din mâncare era rece. Aşa că Jenna Zan Arbor a luat-o razna şi au plecat. Data viitoare voi angaja ajutoare în plus. A fost o mare greşeală. Doar că am cheltuit tot plusul de bani pe mâncare...

— Deci, cum a intrat vânătorul de recompense? întrebă Obi-Wan.

Astri ridică capul.

— Ce vânător de recompense? întrebă ea din nou frustrată.

— Didi, spune-i, spuse Qui-Gon.

— Nu cât timp eşti rănită, Astri, spuse Didi nervos. Trebuie să te întinzi...

— Ce vânător de recompense? întrebă Astri printre dinții strânşi.

— S-ar putea – ah – să mă fi băgat într-un mic necaz, spuse Didi. Nimic serios.

— Sigur, spuse Astri. Nu este grav. Doar o altă seară obişnuită în cafenea. Sunt lovită în cap în mod regulat.

— Ce simț al umorului are fiica mea, le spuse Didi nervos Jedilor. Nu este minunată?

— Tatăl tău ar putea avea o informație care este valoroasă pentru cineva, zise Qui-Gon nerăbdător. Acel cineva a trimis vânătorul de recompense după el. Presupun că vrea informațiile înapoi cu orice preț. Şi totuşi, vânătorul de recompense nu l-a ucis când a avut şansa.

— E un semn bun, spuse Didi încurajator. Apoi păru din nou fricos. Nu-i aşa?

— Vinzi din nou informații? strigă Astri furioasă. Apoi tresări şi închise ochii. Îşi coborî vocea până la o şoaptă. Târâtor jegos, fiu de maimuță-şopârlă Kowakiană, spuse ea şuierând printre dinți. M-ai mințit. Din nou.

— Nu am mințit prea mult, doar nu ți-am spus totul, zise Didi, mângâindu-i umărul. Nu aş spune că am afacerea înfloritoare pe care o am avut-o odată. Dar Fligh încă mai vine la mine cu frânturi de informații pentru a le vinde. Cum l-aş putea abandona? Fără mine, cum ar putea să-şi vândă informațiile? Este tragic că a fost ucis.

— A fost ucis? Vezi unde l-a adus afacerea, spuse Astri, fixându-şi tatăl cu o privire dură. Urmez eu, tată?

Didi se întoarse, neputându-şi înfrunta fiica. Ea se ridică instabilă şi părăsi camera.

— Să ne întoarcem la ceea ce ştim, îi spuse Qui-Gon lui Didi. Vânătorul de recompense nu a găsit ce căuta. A întors totul pe dos. Asta înseamnă că există un obiect real pe care îl vrea, nu doar informații din capul tău. Ce anume, Didi? De data asta trebuie să spui adevărul complet. Vezi deja că i-ai pus pe cei dragi în pericol.

— Da, spuse Didi greoi. Văd asta. Dar nu te pot ajuta, prietene. Nu am nimic.

Fligh nu mi-a dat altceva decât informațiile. Jur.

— Nu era un datapad? întrebă Qui-Gon.

Didi clătină din cap.

— Nu.

Qui-Gon oftă.

— Atunci nu există nicio alternativă. Trebuie să închizi cafeneaua. Ia-o pe Astri şi părăsiți Coruscantul.

Astri tocmai intra în cameră atunci când termină Qui-Gon de vorbit. Se opri din mişcarea de a-şi presa o cârpă rece pe cap.

— Să închidem cafeneaua?

— Doar până când ştim ce caută vânătorul de recompense, spuse Qui-Gon. Nu putem sta cu voi toată ziua şi toată noaptea, Astri. Eu cred că eşti în pericol la fel de mult ca Didi. Se opri, apoi spuse cu blândețe: Ştiu că eşti supărată pe tatăl tău, dar nu vrei să-l vezi rănit, nu.

Astri îşi muşcă buza şi dădu din cap.

— Dar unde vom merge?

— Ştiu eu unde, spuse Didi. Am o casă în Munții Cascardi.

— Ai cumpărat o casă? exclamă Astri. Şi tu spui că nu mai ai bani!

— A fost o afacere pe care nu am putut să o refuz, îi explică Didi. Nici măcar nu am fost încă acolo şi nu am spus nimănui despre ea.

— Unde sunt Munții Cascardi? întrebă Obi-Wan.

— Pe planeta Duneeden, zise Qui-Gon. O călătorie scurtă de la Coruscant. Dar Munții Cascardi sunt o alegere bună. Sunt izolați şi accidentați. E o ascunzătoare bună, pentru o vreme. Obi-Wan şi cu mine vom aştepta cât timp împachetezi câteva lucruri. Trebuie să pleci repede.

Didi se ridică şi o ajută pe Astri să iasă din cameră. Intrară în dormitoarele lor ca să împacheteze.

— Crezi că vor fi în siguranță? îl întrebă Obi-Wan pe Qui-Gon pe un ton jos.

— Mai în siguranță decât pe Coruscant, spuse Qui-Gon. Dar vânătorul de recompense este, fără îndoială, un expert în urmărire. Chiar dacă galaxia este mare, este greu ca ființele să dispară. Nu, mă tem că tot trebuie să dezlegăm acest mister. Indiferent unde sunt, Didi şi Astri sunt încă în mare pericol. Ea îi va găsi şi asta se va întâmpla mai devreme, nu mai târziu. Nu mă îndoiesc deloc de asta.

Capitolul 10

Când intrară în sălile răcoroase ale Templului Jedi, Qui-Gon văzu uşurarea pe care Obi-Wan încerca să o ascundă. Băiatul era obosit. Qui-Gon nu se aşteptase ca scurta oprire pentru a-l vizita pe Didi să se transforme într-un mister năucitor pe care să fie forțat să-l rezolve.

— Nu am planificat asta, Padawan, îi spuse el. Am vrut doar să mă opresc să salut un prieten.

Obi-Wan aprobă din cap.

— Dar prietenul era în pericol. Nu puteai refuza să-l ajuți.

— Nu ai fost de acord, spuse Qui-Gon.

Văzu ezitarea pe chipul lui Obi-Wan. Ştia bine privirea asta. Obi-Wan ura să-l dezamăgească. Dar nu îl mințise niciodată.

— Nu, spuse el. Nu la început. Dar acum da. Zici că trebuie să mă conectez la Forța vie. Văd din ce în ce mai mult la ce te referi. Primul meu impuls a fost să mă îndepărtez de Didi. Obi-Wan întâlni privirea Maestrului său. Eram obosit şi flămând şi nu-mi plăcea de el. M-am gândit la propriile mele nevoi. Acum văd ceea ce vezi şi tu. Didi are defecte, dar este un om bun. Îmi ia mai mult timp să văd aceste lucruri. Îmi doresc, spuse Obi-Wan cu greu, să nu se întâmple asta.

— Eşti prea dur cu tine, Padawan, spuse Qui-Gon încet. Asta poate deveni o greşeală dacă nu eşti atent, pentru că mânia pentru propria persoană este un lucru distructiv. Fiecare ființă vie poate fi nerăbdătoare, se poate întoarce cu spatele la prima vedere, poate evita implicarea. Este un impuls natural. Cu toții suntem creaturi care ne dorim linişte şi confort. Cu toate astea, noi suntem Jedi. Nu primează pacea şi confortul nostru. Noi suntem dedicați unui bine mai mare. Dar aminteşte-ți întotdeauna că pacea şi confortul unei singure ființe este ceea ce primează pentru noi.

Obi-Wan dădu din cap. Qui-Gon îi puse o mână blândă pe umăr.

— Ia ceva de mâncare, Padawan, spuse el. Eu voi vorbi cu Yoda şi Tahl.

Qui-Gon putea vedea foamea şi oboseala lui Obi-Wan luptându-se cu dorința sa de a rămâne alături de Maestrul său.

— Eşti sigur că nu vei avea nevoie de mine?

— Te voi găsi când voi avea nevoie de tine, spuse Qui-Gon. Acum ai nevoie de un pic de mâncare şi odihnă. Apoi vom continua.

Îl părăsi pe Obi-Wan la intersecția spre sala de mese. Apoi se îndreptă spre Camera celor O Mie de Fântâni, ca să se întâlnească cu Yoda şi Tahl. Îi contactase prin comunicator pentru a aranja întâlnirea. Aerul rece şi umed îl învioră pe Qui-Gon mai bine decât ar fi făcut o masă bună. Ochii lui priviră multitudinea de nuanțe de verde din plantele şi copacii care erau aranjați de-a lungul cărărilor sinuoase. Se opri o clipă pentru a înregistra frumusețea din jurul său. Înspiră o dată prelung, apoi din nou, concentrându-se pe nuanțele de verde, pe murmurul fântânilor, pe parfumul florilor. Lăsă momentul să conteze, să-i umple inima şi mintea. Împrospătat, se îndreptă pe cărările întortocheate către Yoda şi Tahl. Stăteau pe banca pe care o prefera Yoda, unde apa alerga peste pietricele albe netede, producând un sunet muzical. Tahl trebuie să-i fi auzit pasul, căci îşi întoarse capul spre el.

— Sper că i-ai permis lui Obi-Wan să ia o masă decentă, spuse ea pe un ton plin de umor înainte ca el să poată vorbi. Bietul băiat este întotdeauna flămând.

Qui-Gon rânji. Tahl nu saluta niciodată. În schimb, se lansa întotdeauna chiar în mijlocul conversației.

—— Îți dai seama, spuse el, aşezându-se pe o bancă vizavi de ei, că îmi arunci

întotdeauna o acuzație, dar nu mă saluți niciodată?

— Desigur, zâmbi Tahl. Cum altfel te-aş putea ține alert?

Qui-Gon îşi lăsă ochii să zăbovească pe chipul minunat al lui Tahl. Ochii ei fără vedere, cu dungi verzi şi aurii, erau plini de umor. Cândva nu putea să îi privească fără a fi îndurerat. Doar vederea cicatricelor albe care îi marcau pielea ca mierea întunecată, îl întrista. Dar ajunsese să-şi dea seama că Tahl îşi acceptase soarta, asta permițându-i să o aprofundeze. Prietenia ei era de neprețuit pentru el.

— L-am lăsat în sala de mese, spuse Qui-Gon. Sunt sigur că este deja la al doilea său fel de mâncare.

— Ştiri, nu ai? întrebă Yoda. Îngrijorați pentru Didi suntem. Un pungaş el poate fi, dar prieten al Templului este, de asemenea.

— Îmi pare rău să raportez că lucrurile sunt mai mult rele decât bune, spuse Qui-Gon.

Le spuse repede despre uciderea lui Fligh şi atacul asupra lui Astri şi Didi.

— Corpul lui Fligh era golit de sânge? se încruntă Tahl. Asta sună familiar.

— Au existat peste jumătate de duzină de cazuri similare pe Coruscant anul trecut, spuse Qui-Gon. În mare parte, sunt vagabonzi, ființe fără nicio conexiune.

— Da, ştiu asta, spuse Tahl. Este altceva. Încruntarea ei se adânci. Mai este un lucru. Am făcut câteva cercetări despre vânătorul tău de recompense. Se pare că este o maestră în deghizare. Foloseşte peruci, carne sintetică, proteze. Aşa se mişcă nedetectată.

— Nu sunt surprins să aud asta, spuse Qui-Gon. Obi-Wan a văzut-o transformându-se dintr-un bărbat în vârstă înapoi într-o femeie tânără.

— Spus-ai că Fligh a furat un datapad de la un Senator, zise Yoda. Cine?

— Cineva pe care nu o cunoşteam, spuse Qui-Gon. Senatoarea Uta S'orn de pe planeta Belasco.

— Apropo, am contactat poliția de securitate, spuse Tahl. Senatoarea S'orn nu a raportat furtul. E posibil să nu fie semnificativ. Senatul este plin de hoți mărunți. Sunt sigură că multe furturi nu sunt raportate. Totuşi, m-am gândit să o menționez. Senatoarea S'orn şi-a anunțat demisia astăzi. A spus că este din motive personale.

— Pe Senatoarea S'orn, o cunosc, zise Yoda. Câteva discuții cu Jedii ea a avut.

Surprins, Qui-Gon se întoarse spre Yoda.

— Despre ce anume?

— Un fiu, ea a avut, continuă Yoda. Ren S'orn. Sensibil la Forță, el a fost. Pentru antrenament, noi l-am acceptat. Să se despartă de el, mama lui nu a putut. Să utilizeze Forța, să o înțeleagă, el nu a putut. Prin galaxie, a rătăcit.

Tahl inspiră puternic.

— Bineînțeles, şopti ea.

Yoda aprobă din cap.

— Ce este? întrebă Qui-Gon, aplecându-se înainte.

Văzuse că Yoda şi Tahl ştiau ceva important.

— Ren a devenit o ființă pierdută, un vagabond, zise Tahl. A pierdut contactul cu mama lui. În cele din urmă ea a venit la noi pentru ajutor. Mai multe echipe de Jedi au fost trimişi să-l găsească şi să-l ajute. El i-a respins.

— Speram că ne va căuta într-o zi, spuse Yoda. Că va folosi Forța pentru a face rău, noi ne temeam. Cu toate astea, doar confuz şi înfuriat, Forța l-a făcut. Era diferit. Dar diferit, el nu voia să fie. Pacea, el nu a putut să o găsească.

— Ce tragedie, spuse Tahl. Nu a putut găsi o modalitate de a se împlini. Nu a putut găsi un loc în care să se simtă ca acasă. Aşa cum se întâmplă adesea, şi-a făcut tovarăşi răi. Am primit vestea că a fost ucis.

— Nu cu mult timp în urmă, a fost, spuse Yoda. Şase luni, cred. Pe Simpla-12.

— Asta este o veste tristă, spuse Qui-Gon. Dar de ce este semnificativ?

— Din cauza modului în care a murit, spuse Tahl încet. Ren a fost sugrumat. Iar trupul lui a fost golit de sânge.

Capitolul 11

Obi-Wan înțelese de îndată, văzând chipul sumbru al lui Qui-Gon, că nu-şi va putea savura tarta. Se ridică în picioare.

— Îmi pare rău, Padawan. Dar este timpul să plecăm, spuse Qui-Gon.

Obi-Wan luă tarta şi o înfulecă în timp ce mergeau. Qui-Gon luă un speeder din garajul cu transportoare. În câteva secunde, se îndreptară spre clădirea Senatului. Era seara târziu, iar benzile aeriene încă zumzăiau de trafic. Luminile strălucitoare făceau clădirile şi pasarelele să pară la fel de luminoase ca pe timp de zi. Ființele se plimbau sub ei, aglomerând restaurantele şi pasarelele.

— Ce au spus Yoda şi Tahl? întrebă Obi-Wan, înghițind ultima muşcătură din tarta lui.

— Încă nu am o imagine clară, îi spuse Qui-Gon. Dar, cumva, Senatoarea S'orn este, fie legată de moartea lui Fligh, fie implicată în ea. Fiul ei a murit la fel ca Fligh.

Qui-Gon îi explică povestea vieții confuze a lui Ren şi a morții lui tragice.

— Dar ce legătură are asta cu Didi? întrebă Obi-Wan.

— Poate că niciuna.

Qui-Gon ghidă vehiculul de-a lungul spațiului aerian aglomerat din jurul Senatului.

— Dar nu are sens, spuse Obi-Wan. Fiul ei a murit pe altă planetă. Iar Didi nu a întâlnit-o niciodată pe Senatoarea S'orn.

— Nu are sens, adevărat, răspunse Qui-Gon. Dar trebuie să aibă, într-un fel. Trebuie doar să ne dăm seama care este legătura.

Qui-Gon lăsă speederul în zona de aterizare a Senatului. Intrară în clădire. Holurile de obicei aglomerate erau aproape goale. Paşii lor răsunară pe podeaua de ardezie.

— Ce te face să crezi că va fi aici atât de târziu? întrebă Obi-Wan.

— Pentru că demisia ei a fost anunțată, răspunse Qui-Gon. Fără îndoială că a avut o după-amiază plină. Şi pare genul de Senator care lucrează târziu. Majoritatea pleacă de îndată ce s-au încheiat treburile Senatului. Qui-Gon făcu o pauză, apoi remarcă: Senatul nu mai este ceea ce a fost. Şi situația devine tot mai rea. Şi-a pierdut idealiştii, unul după altul.

Se îndreptară spre biroul Senatoarei. Biroul exterior era întunecat, dar Qui-Gon bătu la uşa interioară.

— Intră.

Intrară. În birou era aprinsă o singură lumină. Senatoarea S'orn stătea pe un scaun, uitându-se la noaptea luminoasă a Coruscantului.

— Da? întrebă ea fără să se întoarcă.

Qui-Gon închise uşa în urma lor.

— Ne pare rău că trebuie să vă deranjăm.

Ea întoarse scaunul şi oftă.

— A fost o zi plină de tulburări. Nu mă aşteptam ca anunțul meu să provoace o asemenea agitație. Bănuiesc că nu se întâmplă prea multe.

— Nu doresc să vorbesc despre ceva care este, fără îndoială, dureros pentru dumneavoastră, spuse cu blândețe Qui-Gon. Dar motivul pentru care plecați este moartea fiului?

Fața Senatoarei se schimbă. Trăsăturile ei se întăriră şi buzele i se subțiară.

— Da, ştiu de ce eşti aici. Ar fi trebuit să-l dau pentru pregătire la Templu. Am fost egoistă.

— Nu, spuse Qui-Gon repede. Deloc. Mulți părinți aleg să păstreze copilul

sensibil la Forță. Există multe căi în viață. Faci cea mai bună alegere pe care o poți face pentru copilul tău.

— Aşa că am ales să-l țin cu mine şi acea decizie l-a distrus, spuse amarnic Senatoarea S'orn. Am ales o cale care l-a dus la moarte.

— Nu, Ren şi-a ales propria cale, spuse Qui-Gon cu fermitate. Doamnă Senator S'orn, nu vă cunosc. Dar am cunoscut mulți copii sensibili la Forță. Nu există nicio garanție că un copil sensibil la Forță creşte pentru a găsi fericirea, spre deosebire de unul care nu are acea abilitate. Mulți nu aleg calea Jedi. Unii înfloresc în afara Templul, iar unii nu. Nu suntem aici pentru a vă pune la îndoială decizia sau pentru a vă învinovăți.

— Nu e nevoie. Mă învinovățesc singură, spuse Senatoarea sumbru. De când am aflat vestea morții lui Ren, nu mă mai pot concentra, sunt incapabilă să-mi fac treaba aşa cum trebuie. Am reuşit să mă concentrez doar pentru scurte perioade de timp. Ce drept am să-mi servesc semenii dacă nu mi-am putut salva fiul?

— Nu vă pot răspunde la această întrebare, spuse Qui-Gon. Dar poate că aveți dreptate să vă luați ceva timp pentru dumneavoastră în călătoria vieții. Am aflat că un astfel de timp este util, dacă vă puteți judeca alegerile cu iertare şi calm.

— Iertarea şi calmul par foarte îndepărtate când fiul tău e mort, zise cu voce sufocată Senatoarea. Îşi roti scaunul în jur, astfel încât să fie cu spatele la ei. Când s-a întors din nou, îşi revenise. Dar dacă nu ai venit aici ca să mă învinovățeşti, cu siguranță că nu ai venit ca să mă sfătuieşti, Qui-Gon Jinn. Ce anume cauți?

— Nu sunt foarte sigur, spuse Qui-Gon sincer. Spuneți-mi ceva. Când v-a fost furat datapadul, de ce nu ați raportat furtul?

Ea ridică din umeri.

— Şansele ca securitatea Senatului să îl găsească erau mici. A fost furat şi datpadul prietenei mele, de asemenea. Nici Jenna nu a crezut că merită să raporteze. Am fost amândouă prea ocupate ca să ne deranjăm.

Privirea atentă a lui Qui-Gon deveni alertă.

— Jenna?

— Jenna Zan Arbor, spuse Senatoarea. E o prietenă de-a mea, care vizitează Senatul pentru o conferință. Sigur ai auzit de ea. Este cel mai important om de ştiință transgenic din galaxie şi un mare caracter umanitar.

— Desigur, spuse Qui-Gon. Erați împreună când furtul a avut loc?

— Eram într-una dintre cafenelele din hol, zise Senatoarea. Luam prânzul.

Obi-Wan îşi controlă entuziasmul. Ceva era pe cale să se limpezească. Ştia asta. Fligh furase datapadul, iar Jenna îl angajase pe Didi pentru o cină importantă. Era asta o legătură care să-i conducă undeva? Aşa cum spusese Qui-Gon ceva mai devreme, nu avea sens, dar trebuia să aibă.

— Mai era cineva în cafenea?

Senatoarea S'orn oftă.

— Vrei să spui, dacă hoțul a fost acolo? Presupun că da. Nu crezi că am revizuit toate astea în minte? Cafeneaua era aglomerată. Nu am observat pe nimeni suspect.

— Ce ziceți de un bărbat uman înalt, subțire, cu un ochi întunecat şi celălalt verde strălucitor?

Senatoarea S'orn păru uimită.

— Da. Dar nu putea fi hoțul. Este un asistent senatorial. Sau cel puțin aşa a spus. Discutam despre cina pe care Jenna urma să o găzduiască pentru ceilalți savanți care participau la conferință. Ne-a dat un card pentru un restaurant din apropiere despre care a spus că este excelent. Jenna a luat cardul. Nu auzisem niciodată de el, dar Jenna a spus că se va gândi la asta.

Qui-Gon şi Obi-Wan schimbară o privire.

— El a fost hoțul? Ar trebui să-l denunț? întrebă Senatoarea S'orn.

Qui-Gon se ridică în picioare.

— Nu ar avea niciun rost. Este mort. Mulțumesc pentru timpul acordat, doamnă Senator.

Obi-Wan îl urmă pe Qui-Gon afară din birou.

— Deci avem o conexiune, spuse el. Fligh şi Didi către Jenna Zan Arbor şi Senatoarea S'orn.

— Ca să nu mai vorbesc de Ren S'orn, spuse Qui-Gon.

— Fără îndoială, Jenna Zan Arbor ştia de fiul Senatoarei S'orn.

— Exact, spuse Qui-Gon. Şi datapadul – aminteşte-ți, acum ştim că a fost furat şi datapadul Jennei Zan Arbor.

Obi-Wan aprobă din cap.

— Am senzația că ştiu unde să mergem în continuare.

— Da, spuse Qui-Gon. Să o vedem pe Jenna Zan Arbor.

Capitolul 12

Obi-Wan stătea neliniştit în holul hotelului de lux. Mai fusese în palate şi case măreţe. Mai văzuse împrejurimi luxoase, covoare groase, metale fine şi mobilier sculptat frumos. Le observase fără să simtă că face parte, aşa cum ar fi trebui să facă un Jedi. Nu se simţise niciodată ciudat, nici măcar în palatul unei regine. Dar aici se simţea altfel. Pereţii erau dintr-o piatră albă, lustruită, cu vene de aur roz. Podeaua de sub picioarele lui era din piatră neagră, tare, lustruită până la un luciu puternic. Îi era frică să stea pe canapelele şi scaunele din pluş. Observă brusc petele de desert de pe tunica sa.

Bogaţii se învârteau în jurul lui, mergând înspre şi de la multele restaurante din hol, sau ridicându-şi poşta şi cheile de la camere. Ochii lor alunecară când trecură pe lângă el, de parcă nu ar fi meritat prea multă atenţie. Vocile lor erau joase şi grăbite, spre deosebire de discuţiile zgomotoase de pe străzile aglomerate.

Ca de obicei, Qui-Gon arăta perfect în largul său. Se îndreptă spre recepţie şi îi ceru funcţionarului să sune în camera Jennei Zan Arbor. Funcţionarul vorbi într-un comunicator privat şi ascultă pentru un moment.

— Puteţi urca, spuse el.

Apoi îi îndreptă spre turboliftul care avea să-i ducă la etajul şaptezeci şi şapte.

Obi-Wan îl urmă pe Qui-Gon într-un lift mare căptuşit cu o piatră roz care îl făcea să se simtă ca şi cum ar fi fost în mijlocul unei flori. Uşile se deschiseră şi ieşiră pe un covor gros, care le amortiza paşii.

Jenna Zan Arbor aştepta în pragul apartamentului ei. Era îmbrăcată într-un halat de mătase de un albastru intens care îi atârna rigid peste picioare. Părul ei blond era din nou răsucit într-un stil elaborat şi presărat cu ţesături multicolore.

Qui-Gon se înclină.

— Mulţumesc că ne-aţi primit. Eu sunt Qui-Gon Jinn şi acesta este Obi-Wan Kenobi.

Ea le întoarse plecăciunea.

— Jenna Zan Arbor. Sunt onorată să-i salut pe Jedi. Le mai aruncă o privire. Dar aţi fost în cafenea.

— Suntem prieteni cu Astri şi Didi Oddo, spuse Qui-Gon.

Jenna Zan Arbor păru mai puţin primitoare. Se întoarse şi îi conduse într-o încăpere vastă, cu aceeaşi podea din piatră neagră, lustruită, ca pe hol.

Canapele albe din pluş erau dispuse în două zone de relaxare, una intimă şi una grandioasă. Draperiile albe, străvezii, atârnau la ferestre din tavan până în podeaua unde se adunau. Afară, luminile traficului erau ca şi stelele călătoare printr-o ceaţă fină. Jenna Zan Arbor îi conduse către aranjamentul mai intim.

Obi-Wan se aşeză şi se scufundă imediat în perne. Încercă să stea drept, dar se trezi alunecând înapoi. Jenna Zan Arbor flutură din mână spre cameră.

— Nu mă simt confortabil cu toate astea. Dar conferinţa plăteşte pentru ele. Sunt obişnuită cu un mediu mult mai... practic. Îmi petrec cea mai mare parte a timpului în laborator. Îşi întoarse ochii cenuşii luminoşi spre ei. Cu ce vă pot ajuta?

— Cercetăm o crimă, spuse Qui-Gon. Cineva cu care aţi vorbit la Senat. Numele lui era Fligh. A pozat în asistent senatorial şi v-a dat un card pentru restaurantul lui Didi...

— Desigur, îmi amintesc, spuse imediat Zan Arbor. Avea un ochi verde. A lăudat mâncarea şi atmosfera acelui loc. Eu nu ştiu foarte bine Coruscantul, aşa că i-am urmat sfatul.

— De ce aţi părăsit cafeneaua atât de brusc în seara asta? întrebă Qui-Gon.

Savanta râse puțin.

— Pentru că oaspeții mei se simțeau mizerabil. Nu era ceea ce fusesem lăsată să cred. Ştiu că sună a snobism, dar încercam să fac o impresie bună. Conferința are o serie de subvenții pentru proiecte ştiințifice. Am nevoie de finanțare. Ridică din umerii subțiri. Aşa că ne-am întors aici, iar hotelul ne-a găzduit. Făcu o pauză. Dar de ce ar trebui să aibă cina mea legătură cu moartea acestei persoane?

În loc să răspundă, Qui-Gon îi puse o altă întrebare.

— Sunteți prietenă cu Senatoarea S'orn?

— Da.

— Şi ştiți că fiul ei a murit şi presupun că ştiți cum a murit, spuse Qui-Gon.

Zan Arbor aprobă din cap, dar o privire înghețată îi înlocui privirea caldă.

— Bineînțeles că da. Nu cred că e treaba ta. A fost mare tragedie pentru Uta.

— Totuşi, nu pentru dumneavoastră, declară Qui-Gon.

Ea îi aruncă o privire aspră.

— Nu. Mi-a părut rău pentru prietena mea, dar nu a fost o tragedie personală. Ce vrei să spui?

— Nimic, spuse Qui-Gon lejer. Doar investigăm. Aş putea avea o listă cu oaspeții la cina dumneavoastră?

— De ce? întrebă Zan Arbor, iritarea colorându-i acum tonul calm.

— Pentru că cineva l-a atacat pe proprietar şi pe fiica lui după ce a plecat grupul dumneavoastră, răspunse Qui-Gon. Nu cred că este necesar, dar ulterior s-ar putea să ne ajute dacă vrem să le punem întrebări.

— Nu prea cred... Tonul iritat al lui Zan Arbor se încheie cu o ridicare din umăr. De ce nu. Nu am nimic de ascuns.

Merse spre un birou şi scrise câteva nume pe o filă, apoi i-o dădu lui Obi-Wan, care o băgă în tunică.

Ea se aşeză din nou.

— Vă pot întreba ce legătură are crima lui Ren S'orn cu a acestei persoane, Fligh, sau cu atacul de la cafenea?

— Poate că nimic, spuse Qui-Gon.

Privirea savantei era rece.

— Cred că încep să înțeleg. Nu vrei informații de la mine. Crezi că aş putea fi implicată.

— Nu am vrut să las această impresie, spuse Qui-Gon.

— Cu toate astea, iată-te aici, sublinie ea clar. Presupun că ştii cine sunt.

Qui-Gon aprobă din cap.

— Nu sunt obişnuită ca cineva să vină în camerele mele private şi să mă lege de o crimă. Crima nu este un subiect cunoscut pentru mine. Trăiesc în lumea cercetării transgenice. Deci trebuie să mă ierți dacă sunt puțin confuză şi supărată.

— Desigur, spuse Qui-Gon. Crima este un subiect supărător.

Zan Arbor zâmbi scurt.

— Mai ales pentru victimă. Să terminăm cu asta. Ce altceva mai vrei să ştii?

— De ce nu ați raportat furtul datapadului? întrebă Qui-Gon. Probabil că ați fost supărată în legătură cu asta.

— Nu m-a supărat. Am pe carduri o copie de rezervă a tuturor fişierelor mele de date.

— Uta S'orn a fost supărată, spuse Qui-Gon.

— Avea motive să fie, răspunse Zan Arbor, cu o voce tăioasă. Avea informații private pe acel datapad. A fost forțată să demisioneze înainte de a susține o legislație importantă.

— Se întâmplă să ştiți care anume? întrebă Obi-Wan.

Fusese mulțumit să-l privească pe Qui-Gon cum pune întrebările. Dar legislația mai fusese adusă în discuție înainte şi era curios să ştie ce anume era.

— Da. Uta mi-a spus totul despre ea. Sincer, nu m-a interesat atât de mult.

Capul meu este plin de ştiinţă. Dar se pare că încerca să pună cap la cap o coaliţie de planete care să se unească pentru a lupta împotriva unui tip de bandă care face trafic de tehnologie pe piaţa neagră. Probabil că a avut toate voturile de care avea nevoie. Dar demisia ei a schimbat situaţia. Fără ea, care să ţină alianţa împreună, probabil că lucrurile se vor destrăma. Am terminat?

Obi-Wan nu se uită la Qui-Gon, dar îl cuprinse exaltarea. Acesta era un indiciu crucial. *Tech Raiderii* avuseseră motiv să-şi dorească să o discrediteze pe Senatoarea S'orn. Încerca să adopte o lege care putea duce la distrugerea lor. Helb îi cunoştea atât pe Fligh, cât şi pe Didi. Aici era legătura. Fără îndoială, Helb îl recrutase pe Fligh ca să fure datapadul Senatoarei. Fligh mersese mai departe şi îl furase şi pe cel al savantei; cel mai probabil pentru propriul său profit.

Tot ce trebuiau să facă acum era să-şi dea seama cum era implicat Didi.

Deci, Senatoarea S'orn şi Jenna Zan Arbor erau exact ceea ce păreau a fi: două femei puternice care erau, pur şi simplu, victime ale unui furt mărunt. Nu trebuia să se uite la Maestrul său pentru a şti că Qui-Gon ajunsese la aceleaşi concluzii.

— Am terminat, spuse Qui-Gon.

Obi-Wan simţi un fior când părăsiră apartamentul şi intrară în turbolift.

— Asta este, spuse el. Asta este conexiunea pe care o căutam. Suntem aproape de a rezolva misterul.

— Poate, spuse Qui-Gon. Trebuie să vorbim din nou cu Helb, asta-i sigur.

— Mâine vom rezolva misterul, iar Didi şi Astri pot veni acasă, spuse Obi-Wan. Dacă îi confruntăm pe *Tech Raideri* cu ceea ce ştim, vor trebui să-şi cheme înapoi vânătorul de recompense. Trebuie să fie ei, nu-i aşa? Au vrut să împiedice legislaţia respectivă. Cumva, Fligh l-a amestecat şi pe Didi. Poate că a sperat să vândă ambele datapaduri unei alte părţi. Asta l-ar fi mâniat cu siguranţă pe Helb.

Uşile ascensorului se deschiseră şi ieşiră în holul mare. Ferestrele din podea până în tavan dezvăluiau noaptea neagră de afară.

— E prea târziu să-l mai găsim pe Helb acum, spuse Qui-Gon. Să ne întoarcem la Templu. Amândoi avem nevoie de somn.

În afara uşilor laterale era o platformă mare de aterizare pentru multele vehicule ale oaspeţilor hotelului. Qui-Gon îşi lăsase speederul aproape de uşă, astfel încât să poată pleca repede, dar acum îl blocaseră un şir de alte vehicule.

Îi făcu semn funcţionarului parcării.

— Poţi muta celelalte vehicule?

— Imediat, domnule, răspunse tânărul.

Sări în primul speeder pentru a-l muta.

Qui-Gon şi Obi-Wan se îndreptară spre propriul vehicul. Qui-Gon se strecură pe scaunul şoferului. Obi-Wan avu ceva mai multe probleme să intre pe partea pasagerului. Speederul era blocat lângă un alt vehicul. Pentru a intra, a trebuit să ridice un picior şi să-l treacă peste. Era în mijlocul manevrei când simţi o zguduitură bruscă care-l trimise în zbor înapoi. Funcţionarul se lovise cu speederul în cel din spatele lui. Obi-Wan alunecă înapoi pe metalul neted. În spatele lui era balustrada. Dincolo de ea era doar un gol.

— Hei, tu...

Qui-Gon ieşi brusc din scaunul şoferului, atent la pericol.

Era prea târziu. Funcţionarul lovi din nou speederul din spatele lui şi vehiculul Jedilor se mişcă înapoi. Obi-Wan se simţi alunecând de pe partea din spate a speederului. Fu aruncat peste balustradă, direct în gol.

Capitolul 13

Totul se întâmplase atât de repede, dar reflexele extraordinare ale lui Obi-Wan îi dădură o secundă de răgaz pentru a planifica. A fost suficient. În timp ce zbura peste balustradă, apucase deja lansatorul de cablu lichid. Îl îndreptă către marginea platformei, declanşându-l. Linia se desfăşură prin spaţiul gol. Era un sentiment straniu. Un crucişător trecu pe lângă el, pilotul său fiind surprins să vadă un băiat agăţat în mijlocul unei benzi spaţiale.

Obi-Wan simţi cum i se prelingea sudoarea pe şale. Se ridică cu lansatorul şi ajunse la nivelul platformei. Qui-Gon îl aştepta.

— Ai gândit foarte rapid, Obi-Wan, spuse Qui-Gon, uşurat şi agitat. Reflexele nu te-au dezamăgit. Ar fi trebuit să fiu mult mai alert.

— Unde este funcţionarul parcării? întrebă Obi-Wan.

— A fugit cu speederul, spuse Qui-Gon cu tristeţe.

— Crezi că l-a mituit vânătorul de recompense?

— Cred că băiatul era vânătorul de recompense, spuse Qui-Gon. Nu vom mai comite din nou greşeala asta. Se simţea ameţit de uşurare şi îşi dădu seama că oboseala se instalase, în sfârşit. Vino. Nu mai putem face nimic în seara asta. Trebuie să ne odihnim. Cel puţin ştim că vânătorul de recompense este încă pe Coruscant şi nu-i urmăreşte pe Didi şi Astri.

Când ajunseră la Templu, paşii lui Obi-Wan se târau. Decizia aceea rapidă îl costase. Qui-Gon fu bucuros să-l trimită în camera sa. Ajuns în propria sa cameră, Qui-Gon se culcă pe canapeaua de dormit, în întuneric. Îşi dorea odihnă, dar nici măcar un Jedi nu putea să-şi impună să doarmă atunci când mintea îi era activă. Se înşelase din nou. Aproape că îl ucisese pe Obi-Wan. Ea gândea mai repede decât el. Era din cauza preocupării lui cu privire la motivele anchetei. Asta îl făcuse să fie mai puţin vigilent. Fusese mai îngrijorat pentru Didi decât pentru propriul Padawan.

Qui-Gon se gândi la interviul cu Jenna Zan Arbor.

Obi-Wan avea dreptate. Avea sens că *Tech Raiderii* ar fi dorit să fure datapadul Senatoarei S'orn. Fără îndoială că îl angajaseră pe Fligh pentru această sarcină. Era în firea lui Fligh să îi înşele. Şi era posibil ca Fligh să fi ascuns datapadul în cafenea, implicându-l pe Didi. Poate că încercase să-l recupereze şi de aceea fusese ucis. Qui-Gon se uită fix la tavan. Logica îi spunea că scenariul acesta avea sens. De ce nu putea dormi? Se întâmpla pentru că uciderea lui Fligh nu părea a fi treaba unei bande criminale precum *Tech Raiderii*. Nu aveau nevoie să-şi ascundă munca, să trimită forţele de securitate ale Coruscantului pe o pistă greşită. Ei gândeau în mod arogant că sunt prea mari ca să le pese de o anchetă locală. Nu, crima lui Fligh încă nu avea sens. Asta îi indică lui Qui-Gon că era vorba de emoţii, nu de logică. Se gândi iar la Senatoarea S'orn. Zărise disperarea şi amărăciune adânc întipărite în ea. Astfel de emoţii ar fi putut conduce pe cineva la rău, cu siguranţă.

Jenna Zan Arbor părea să nu aibă nimic de ascuns. Cu toate astea, totuşi, îl deranja faptul că apăruse la cafeneaua lui Didi. Adevărat, nu ştia Coruscantul, dar prietena ei îl ştia. Ar fi putut cere o recomandare de la Uta S'orn. De ce urmase sfatul unei străin?

Crima este un subiect supărător.

Mai ales pentru victimă.

Era ceva în felul rece în care zâmbise Jenna Zan Arbor atunci când făcuse acea remarcă. Zâmbetul ei îl ţinea acum pe Qui-Gon treaz.

Şi vederea lui Obi-Wan zburând peste balustrada aceea în gol, în timp ce se grăbea să ajungă la el. Şi cunoaşterea faptului că vânătorul de recompense ar fi

putut reveni probabil pe urmele lui Didi şi Astri. Da, avea multe în minte.

Se întinse spre noapte. Trase întunericul în jurul lui. Respiră lung şi lent. Nu mai putea face nimic în seara asta. Îngrijorarea lui cu privire la Didi şi Astri se va înăbuşi înăuntrul lui, apoi va arde din nou la viață în dimineața următoare. Până atunci, avea să doarmă.

A doua zi dimineață, Helb nu era nicăieri de găsit.

— Acest lucru este suspect, spuse Obi-Wan. Fără îndoială că ştie că suntem pe urmele lui.

Qui-Gon decise să nu-i împărtăşească sentimentul că *Tech Raiderii* nu erau responsabili pentru moartea lui Fligh. Avea doar îndoieli tulburi şi sentimente vagi; voia dovezi mai concrete. Şi Helb ştia mai multe decât spusese. Asta era sigur.

Vandor-3 era satelitul unei planete vecină cu Coruscantul. Din fericire, Qui-Gon luase un crucişător de pe platforma de aterizare a Templului, doar pentru cazul în care ar fi trebuit să călătorească dincolo de atmosfera Coruscantului.

Fu o călătorie scurtă până la Vandor-3.

Plutiră în afara spațiului aerian al bazei până când primiră aprobare de aterizare. Qui-Gon văzu platforma de aterizare de dedesubt, în mijlocul a ceea ce părea a fi o curte de vechituri. Lăsă crucişătorul jos, între un transportor de întreținere şi un swoop de mare. De îndată ce deschiseră rampa de încărcare şi ieşiră, fură agresați de zgomot. Muncitorii şi droizii erau peste tot, tăind metalul, lipind circuite, mutând materiale, operând platforme antigravitaționale. Se auziră voci certându-se peste zgomotul puternic al tăietoarelor de metal, a cheilor hidraulice şi a aparatelor de macrofuziune. Motoarele repulsorlift enorme atârnau deasupra lor pe un sistem de curele şi scripeți. Piesele de speeder, plăcile de circuite, amplificatoarele, convertoarele şi alte părți pe care Obi-Wan nu le recunoscu, erau împărțite în diverse grămezi.

— Asta este o operațiune destul de mare, spuse Qui-Gon în timp ce îşi făceau drum pe lângă o navă stelară, cu piesele motorului aşezate pe podea.

— Atenție la compensatorul ăla de accelerație! strigă o voce.

Obi-Wan făcu un pas rapid în lateral pentru a evita echipamentul.

Helb se îndreptă spre ei, cu ochii lui portocalii scânteind de iritare.

— Presupun că nu ai venit aici pentru o afacere cu piese de speeder, țipă el peste zgomot.

— Doar pentru informații, strigă Qui-Gon înapoi.

— Ei bine, aici stați în drum. Urmați-mă.

Jedii îl urmară pe Helb într-un colț mai liniştit al curții. O magazie mică din materiale recuperate stătea sprijinită de un gard de duroțel. Helb împinse uşa.

Înăuntru, zgomotul se transformă într-un vuiet slab.

— Te-aş ruga să te aşezi, dar vei pleca repede, se răsti Helb. Am crezut că am fost clar că ți-am spus tot ce ştiam.

— Nu cred că ai făcut-o, spuse Qui-Gon. Cred că ai omis ceva. Cred că banda ta l-a angajat pe Fligh să fure datapadul Senatoarei S'orn. Cel mai probabil Fligh a trebuit să fie de acord să o facă pentru că vă datora bani.

Helb nu spuse nimic. Îşi încrucişă brațele.

— Poate că Fligh nu v-a dat datapadul. Poate a crezut că ar putea scoate mai mulți bani de la tine, ghici Qui-Gon, privindu-l pe Helb cu grijă. Poate că de aceea ai pus o recompensă pe capul lui. Bănuiai că i-a dat datapadul lui Didi.

— Ascultă, eu nu mă prefac că debordez de bunătate, Jedi, spuse Helb. Mi-aş vinde fratele pentru bani. Dar nu am pus o recompensă pe capul lui Fligh. Acum pleacă de aici înainte să chem droizii de securitate.

Qui-Gon nu se mişcă. Puse o mână pe mânerul sabiei de lumină. Obi-Wan făcu la fel. Helb se mişcă incomodat.

— Uite, nu vrem să ne punem rău cu Jedii.

— Atunci spune-ne adevărul şi vom pleca, spuse Qui-Gon.

— Bine, bine. Da, l-am pus pe Fligh să fure datapadul. Creierul ăla de bantha l-a furat pe cel greşit! Ar fi trebuit să ia datapadul oficial, nu pe cel cu corespondența ei personală. Dar a funcționat bine, pentru că nu ştiam că intenționa să demisioneze. Oricum avem ceea ce ne doream. Legislația ei este moartă. De ce am mai pune o recompensă pe capul lui Fligh? Sigur, era un nenorocit, dar era valoros. Ne-a trimis o mulțime de clienți.

— Fligh a furat două datapaduri în ziua aia, spuse Qui-Gon. Ştii ce s-a întâmplat cu celălalt?

Helb ridică din umeri.

— Probabil l-a vândut sau l-a dat cuiva căruia îi datora bani.

Obi-Wan şi Qui-Gon schimbară o privire.

— Didi, murmură Obi-Wan.

— Poate, spuse Helb, auzindu-l. Sunt sigur că Fligh îi era dator şi lui Didi, de asemenea. Didi este cel mai şiret jucător de sabacc. Cu toții am jucat acel joc de sabacc împreună. Şi eu am pierdut în fața lui Didi. Niciunul dintre noi nu l-a putut plăti pe Didi în acea zi, dar ne-a lăsat în pace. Nu l-am plătit decât câteva zile mai târziu. Din fericire, am avut cu ce să fac schimb.

— Ce anume ai dat la schimb? întrebă Qui-Gon.

— I-am dat o ascunzătoare pe care o aveam în Munții Cascardi, spuse Helb. Nu aş fi folosit-o niciodată, oricum. Am câştigat-o la *Splendor*, la un joc de noroc, de la un nebun bătrân înfăşurat într-o grămadă de pelerine. De fapt, a fost chiar în ziua în care v-am întâlnit pe voi doi...

Helb nu avu ocazia să-şi termine propoziția.

Cei doi Jedi dispăruseră.

Capitolul 14

De sus, casa din Munții Cascardi părea liniştită. Era o structură albă, cu trei etaje, încorporată în panta muntelui, fiind camuflată de zăpadă. Puteau vedea nava lui Didi parcată pe mica platformă de aterizare aflată la etajul al doilea. Nu se vedea niciun semn al lui Didi sau Astri.

Qui-Gon îşi ateriză crucişătorul lângă al lui Didi. Coborâră şi se apropiară de uşă cu prudență. Îşi țineau săbiile de lumină în mâini, dar nu erau activate. De data asta, aveau să fie pregătiți. Qui-Gon se concentră, ascultând mişcarea, orice altceva în afară de sunetele obişnuite. Obi-Wan era încordat lângă el. Avea încredere în instinctele băiatului.

— Ce crezi? întrebă el încet.

— Nu simt ceva clar, spuse Obi-Wan. Cu toate astea, ceva nu este în regulă. Ca şi când Didi şi Astri nu sunt în pericol, dar pericolul este aici.

Qui-Gon aprobă din cap.

— Şi eu simt asta. Ea i-a ademenit aici. Nu mă mir că a rămas pe Coruscant şi ne-a urmărit. Nu avea de ce să-i urmărească pe Didi şi Astri. Ştia unde sunt. Cu cât vom pleca mai repede de aici, cu atât mai bine.

O fereastră se deschise deasupra lor şi Didi scoase capul afară.

Uşurarea îi alteră trăsăturile.

— Tu eşti, mulțumesc lunilor şi stelelor. Voi activa uşa pentru voi. Sunt foarte bucuros să vă văd.

O clipă mai târziu, uşa se deschise. Qui-Gon şi Obi-Wan intrară înăuntru şi fură întâmpinați de Didi în timp ce se grăbea pe o rampa curbă de la etaj.

— Este totul în regulă? întrebă Qui-Gon, băgându-şi sabia înapoi la centura utilitară.

Didi aprobă din cap.

— Presupun că da. La început ne-am bucurat să fim aici. Ne-am simțit în siguranță. Locul este atât de izolat şi de ascuns. Dar acum, izolarea ne calcă pe nervi. Cred că ne-am simți mai în siguranță pe Coruscant.

— Unde este Astri? întrebă Obi-Wan.

— Aici. Astri apăru din cealaltă cameră. Sunt atât de fericită să vă văd pe amândoi. Orele au fost foarte lungi.

— Nu a fost niciun semn de necaz? întrebă Qui-Gon. Nimic ieşit din comun?

— Nimic, spuse Didi.

— Stăm de pază, zise Astri. Ne uităm pe ferestre după nave. Te-am văzut apropiindu-te. Nu eram siguri cine era. Îşi lovi blasterul legat la şold. Eram pregătită.

— Ai mai folosit vreodată un blaster, Astri? întrebă Qui-Gon cu precauție.

— Cât de greu ar putea fi? spuse Astri. Ținteşti şi tragi. La fel de uşor ca şi cum ai face o mâncare.

După ce îi văzuse bucătăria, Qui-Gon nu era sigur că avea încredere în stilul de a trage al lui Astri.

— Îți voi da o lecție într-o clipă, îi spuse el. Dar tu, Didi? Ai vreo armă?

— Vorbeşti serios? Didi clătină din cap. Nu-mi place nici că are Astri una. Cum crezi că am reuşit să stau departe de necazuri în toți aceşti ani?

— Trebuie să vorbim serios cu amândoi, spuse Qui-Gon. Trebuie să ne spuneți adevărul. Siguranța voastră depinde de asta.

— Dar ai spus că suntem în siguranță aici, spuse Didi nervos.

Qui-Gon clătină din cap.

— Nu am spus asta. Doar am câştigat ceva timp. Mă tem că s-a epuizat.

— Ce vrei să ştii? întrebă Astri.

Qui-Gon se întoarse spre Didi.

— Fligh a furat două datapaduri. Credem că unul dintre ele este cheia problemelor tale. Probabil că ți-a dat unul, Didi. Ți-a lăsat o cutie, sau un pachet sau altceva? Ar fi putut ascunde ceva când te-ai întors cu spatele la el?

— Nu i-aş întoarce niciodată spatele lui Fligh, spuse Didi. M-ai mai întrebat deja asta, prietene. Îți dau acelaşi răspuns. Fligh nu mi-a dat nimic.

Obi-Wan observă o roşeață răspândindu-se peste obrajii lui Astri.

— Dar tu, Astri? întrebă el.

Ea se uită la tatăl ei.

— Ei bine. Uneori l-am folosit pe Fligh nu doar pentru măturat.

— L-ai folosit pe Fligh? întrebă Didi, neîncrezător. După tot ce mi-ai spus că nu ar trebui să mă asocieze cu el?

Astri părea jenată.

— Nu obțineam suficienți bani din afaceri. Cheltuisem atâta pentru cafenea. Dacă s-ar închide, nu m-ai lăsa niciodată să o uit. Şi ştiam că Fligh îşi petrecea timpul prin Senat. L-am plătit să-mi transmită ponturi despre Senatorii care ar fi găzduit cine importante. Atunci aş fi avut un avans şi aş fi putut să licitez. Recent Fligh a venit la mine cu două informații: una, că cineva ar putea să-i dea în curând Senatoarei S'orn o petrecere de adio, şi a doua, că Jenna Zan Arbor găzduia o cină. L-am plătit pentru ambele ponturi.

— L-ai plătit pentru informații? Ha! se plânse Didi. Nu sunt singurul din familie care ocoleşte puțin adevărul!

— Nu este momentul să-i reproşăm ceva lui Astri, spuse Qui-Gon cu severitate.

— Nu-i reprosez! O felicit, insistă Didi.

Obrajii lui Astri erau roz.

— Oricum, Fligh mi-a dat un datapad pentru a-l ține în siguranță. Mi-a spus că tocmai făcuse un schimb pentru el. Mi-a cerut să i-l păstrez. Eram ocupată, aşa că l-am ascuns într-unul dintre cuptoare. Cuptorul era stricat, adăugă ea în grabă. Ca să vă spun adevărul, am uitat de el până în noaptea în care am plecat.

— Unde este acum? întrebă Qui-Gon pe un ton urgent.

— Iată-l, spuse Astri. L-am adus cu noi. Datapadul meu era zdrobit, aşa că m-am gândit să îl folosesc pe acesta.

Se întinse spre o masă din apropiere şi i-l întinse lui Qui-Gon.

— Eu încă nu am avut ocazia să văd ce este în el.

Qui-Gon accesă rapid fişierele de pe datapad. Un cod ciudat apăru pe ecran.

— Fişierele sunt toate codificate, spuse el.

— Trebuie să fie ale Jennei Zan Arbor, spuse Obi-Wan, privind peste umărul lui. Probabil că sunt formule.

— Da. O să i-l trimit lui Tahl. Ea îl poate duce la experții noştri în coduri.

Qui-Gon intră în datapad şi transferă fişierele în propriul său comunicator. Apoi o contactă pe Tahl.

— Sigur, trimite-mi-l, spuse Tahl. Mă apuc de treabă şi te voi contacta de îndată ce îl spargem.

— Asta este o prioritate, îi spuse Qui-Gon. Apoi opri legătura. Nu cred că ar trebui să mai aşteptăm. Am mai multe destinații în minte. Există contacte care te pot ascunde, îi spuse el lui Didi şi Astri.

— Nu mă deranjează să părăsesc acest loc, spuse Astri cu un fior. Este îngrozitor de singuratic. Doar noi şi vântul. Ne-a spus îngrijitoarea că nu este nimeni pe aici în perioada asta a anului. La început am crezut că ăsta era un avantaj.

Obi-Wan şi Qui-Gon înghețară.

— Îngrijitoare? întrebă Qui-Gon.

— A venit odată cu locul, spuse Didi. Relaxează-te, Qui-Gon. Este o bătrână de cel puțin o sută de ani.

— Unde este? întrebă Qui-Gon, cu mâna pe sabie.

Astri părea nedumerită.

— Aduce provizii o dată pe zi. Acum nu este aici.

Sentimentul de neliniște al lui Qui-Gon se transformă în alarmă. Simultan, cei doi Jedi își activară săbiile de lumină.

— Să mergem la crucișător, spuse Qui-Gon.

— Dar lucrurile noastre, începu Astri.

— Lasă-le.

Porniră spre ușă, dar era prea târziu. Într-o clipă, acoperitoarele din duroțel de pe ferestre alunecară în jos cu zgomot. Auziră zgomotul dur al încuietorilor care se activau în toată casa. Ascunzătoarea confortabilă se transformase în închisoare.

Erau prinși în capcană.

Iar Qui-Gon nu avea nicio îndoială că femeia vânător era în casă cu ei.

Capitolul 15

— Ce se întâmplă? şopti Didi.

— Unde este consola de iluminat? îl întrebă Qui-Gon pe Didi.

— Dincolo.

Didi arătă spre o consolă montată pe o masă. Qui-Gon se duse şi stinse toate luminile. Întunericul căzu ca o perdea. Obi-Wan nu putea vedea nimic, dar aşteptă, ştiind că ochii i se vor ajusta.

— Aminteşte-ţi cum a luptat ultima dată, Padawan, îi spuse Qui-Gon într-un murmur. Strategia ei este să îi atace pe cei pe care îi apărăm pentru a ne ţine ocupaţi. Aşteptă-te să îi atace mai întâi pe ei. Priveşte-i umerii ca să vezi în ce direcţie se va mişca.

— Am datapadul, Qui-Gon, şopti Astri. Este la mine în tunică.

— Păstrează-l în siguranţă, şopti Qui-Gon. Nu avem nevoie de el dar este asigurarea noastră. Dacă vânătorul de recompense crede că-i putem spune unde este, nu ne va ucide.

— Ah, veşti liniştitoare, spuse Didi cu o voce care tremura de groază.

— Rămâneţi între noi, îi instrui Qui-Gon pe Didi şi Astri. Nu putem să vă protejăm dacă nu staţi cu noi. Vom tăia scuturile de la ferestre.

Merseră înainte, cu Astri şi Didi între ei. Vederea lui Obi-Wan se ajustă şi îşi mişcă ochii prin cameră, aşteptând să se mişte vreo umbră şi să se materializeze în vânătorul de recompense. Dar nici el nu fu pregătit pentru cât de repede lovi ea. Biciul laser apăru de nicăieri, spiralând prin aer spre Astri. Qui-Gon sări înainte, cu sabia tăind deja în jos. Se ciocni cu biciul, iar din contact se auzi un zgomot dur.

Biciul se îndoi şi lovi din nou, de data asta spre Didi. Obi-Wan era pregătit, păşind într-o măturare de la stânga la dreapta. Biciul se înfăşură în jurul sabiei sale şi fumegă înainte să se desfacă şi să zboare înapoi. Sabia nu putuse să-l taie.

Acum o putea vedea. Cel puţin îi putea vedea corpul. Nu-i putea vedea ochii. Era îmbrăcată în negru; asta făcea să-i fie greu să o urmărească în timp ce se mişca. Doar sclipirea uşoară a cizmelor şi a armurii îi spuneau încotro se îndrepta. Se mişca fără să scoată vreun sunet. Biciul se desfăşură din nou, dansând deasupra capetelor lor ca şi cum ar fi fost ceva viu. Qui-Gon şi Obi-Wan îşi păstrară săbiile de lumină în mişcare, răsucindu-le pe deasupra pentru a se feri de biciul letal.

În tot acest timp, Qui-Gon avansa constant. Dintr-o dată, Astri începu să tragă cu blasterul. Loviturile ei se duceau mult în afara ţintei, căzând pe ferestrele de duroţel. Exploziile ricoşară înapoi spre ei. Obi-Wan şi Qui-Gon trebuiră să se mişte repede pentru a le devia. Între timp, biciul lovi din nou şi zbură blasterul din mâna lui Astri. Arma zăngăni pe podea. Qui-Gon şi Obi-Wan se mişcau în continuare spre ferestre. Vânătorul de recompense îşi dădu seama de obiectivul lor şi sări în faţă într-o ceaţă de mişcare, făcând o întoarcere în aer. Mişcarea ei se încheie cu o lovitură dură cu piciorul, fiind suficient de aproape pentru a atinge coastele lui Astri. Rezultă un zgomot uşor atunci când talpa cizmei lovi tunica lui Astri. Obi-Wan văzu pe faţa vânătorului de recompense că ştia că Astri avea datapadul.

Împingând-o pe Astri în spatele său, Qui-Gon lansă un atac spre vânătorul de recompense. Ea menţinu biciul într-o ceaţă de lumină. Brusc, sări înapoi într-o serie de mişcări rapide, ferindu-se de Jedi. Încă era între ei şi ferestre. Într-o inversare rapidă de strategie, Qui-Gon îi împinse pe Astri şi Didi spre rampă.

— Fugiţi, ordonă el.

Vânătorul de recompense încă se dădea peste cap, crezând că trebuia să pună distanţă între ea şi Jedi. Avu nevoie de timp pentru a reveni pe picioare şi a se

întoarce din nou pentru a-i înfrunta.

— Fugi, Padawan, spuse Qui-Gon.

Obi-Wan urcă pe rampă. Înțelese la ce se gândea Qui-Gon. Dacă puteau ajunge la ferestrele de deasupra, putea tăia prin durotel. De acolo ar fi sărit fără probleme spre platforma de aterizare. Îl auzi pe Qui-Gon ajungând pe rampă în spatele lui. Când ajunseră la nivelul superior, auzul lor acut le spuse că vânătorul de recompense îi urma foarte repede. Qui-Gon deschise rapid o unitate de mici compartimente care se afla de-a lungul peretelui cu ferestrele.

— Nu ieşiți până nu vin eu, le spuse el lui Didi şi Astri, băgându-i înăuntru.

Închise uşile după ei şi îi făcu semn lui Obi-Wan să meargă să lucreze la ferestrele din durotel blocate. Apoi se repezi să atace vânătorul de recompense în timp ce alerga pe rampa curbată. Apăru la vedere în câteva secunde, dar în loc să-l atace pe Qui-Gon, sări în aer. Se apucă de sistemul de conducte de lângă plafon şi folosi impulsul pentru a zbura pe deasupra lui Qui-Gon, direct spre Obi-Wan.

Obi-Wan lovi cu un picior în timp ce încerca să se întoarcă pentru a-i întâlni atacul. Fusese prins într-o poziție incomodă, căci tocmai începuse să taie prin durotel cu sabia de lumină. Simți vârfurile tari de la capătul biciului prinzându-i piciorul în timp ce se întorcea. Durerea îl săgetă, dar continuă să se mişte, ridicându-şi sabia pentru a întâlni biciul sclipitor.

Fără Astri şi Didi pe care să-i apere, Jedii erau acum liberi să atace. Se mişcară spre vânătorul de recompense ca unul, cu săbiile rotindu-se şi arcuindu-se, anticipându-i mişcările şi loviturile biciului.

Obi-Wan îşi aminti de îndrumarea lui Qui-Gon de a urmări umerii vânătorului de recompense. Jocul de picioare era rapid, dar avea tendința să se aplece în mişcările ei. Începu să se retragă, deşi loviturile ei de bici nu şovăiră. În strălucirea săbiilor de lumină şi a biciului, îi puteau citi expresia de pe chip: furie pură.

Fără îndoială că nu mai luptase niciodată cu Jedi în acest fel.

Când în cele din urmă ajunse la marginea rampei curbate, Obi-Wan făcu o mişcare îndrăzneață. Îi copie acțiunea, sărind în sus pentru a apuca conductele de deasupra capului, apoi, în timp ce biciul şerpuia şi se înfăşura pe lângă el, se împinse în ea cu ambele picioare.

Ea scoase un sunet surprins în timp ce zbura înapoi, peste rampă. Aterizã cu un zgomot puternic, apoi continuă să alunece pe rampă. Încercă să-şi oprească coborârea, dar piatra netedă era alunecoasă. Piciorul i se răsuci sub ea şi capul lovi peretele de piatră cu un bubuit teribil. Rămase nemişcată.

— Grăbeşte-te, Padawan.

Qui-Gon se îndreptă spre ferestre. Împreună cu Obi-Wan, tăie durotelul. Se desprinse o deschidere suficient de mare pentru ca să treacă prin ea. Qui-Gon deschise uşile compartimentelor. Obi-Wan îi ajută rapid pe Didi şi Astri să ajungă la pervazul ferestrei.

— Va trebui s-o duci pe Astri, îi spuse Qui-Gon. Îl voi lua eu pe Didi.

Fără să se oprească pentru a răspunde, Obi-Wan o luă pe subțirica Astri în brațe. Qui-Gon îl luă pe plinuțul Didi cu aceeaşi uşurință. Apoi săriră şi aterizară lin.

Qui-Gon sări pe scaunul pilotului din crucişătorului lor. Porni motorul. Luminile roşii de avertizare clipiră şi nu avu niciun răspuns în creşterea puterii.

— A umblat la ea, spuse el scurt.

— S-o încercăm pe a noastră, sugeră Didi, alergând deja către propria sa navă.

Îl urmară, dar Qui-Gon şi Obi-Wan nu fură surprinşi de faptul că nava lui Didi era, de asemenea, nefuncțională.

— Trebuie să aibă vreo navă prin apropiere. Dacă vom..., începu Qui-Gon, dar cuvintele lui fură acoperite de un strigăt pătrunzător şi animalic.

Pentru o clipă, lumina fu blocată când vânătorul de recompense se aruncă pe fereastra de deasupra. Buzele ei erau trase înapoi într-un mârâit.

Aterizã pe un picior, biciul fulgerând şi îndreptându-se direct spre Obi-Wan.

Capitolul 16

Qui-Gon sări în față pentru a se pune între Obi-Wan şi vânător în timp ce Didi şi Astri săriră înapoi pentru a se da din calea lui. Obi-Wan profită de ocazie pentru a scana rapid versantul muntelui. Era crucial să localizeze o modalitate de transport. Trebuiau să-i ia de acolo pe Didi şi Astri, chiar dacă el şi Qui-Gon trebuiau să o întârzie pe femeia vânător suficient de mult pentru ca Didi şi Astri să poată decola. La început nu putu distinge nimic. Zăpada era groasă şi orbitor de albă, presărată cu bolovani şi crăpături. Soarele se reflecta din zăpadă, rănindu-i ochii. Abia avu câteva secunde. Obi-Wan atrase Forța în jurul lui, conectându-se la tot ceea ce vedea, de la stâncile şi pietrele ascuțite, până la zăpada proaspătă şi densă.

Văzu doar o mică neregularitate pe suprafața zăpezii, la sute de metri sub el.

Apoi privi mai atent. Era un mic crucişător. Era alb şi camuflat în zăpadă, dar îi percepu contururile.

— Acolo jos, le spuse el crispat lui Didi şi lui Astri în timp ce sabia lui Qui-Gon se ciocnea cu biciul vânătorului de recompense. Sub colțul acela de stâncă.

— O văd, spuse Astri.

— Duceți-vă, îi îndemnă Obi-Wan, întorcându-se deja pentru a acoperi flancul lui Qui-Gon. Nu ne aşteptați!

Didi şi Astri coborâră de pe platforma de aterizare prin zăpadă. Se afundară până la genunchi în ea. Continuară, făcându-şi drum încet pe panta muntelui. Zăpada moale alterna cu petele de gheață, dar ei merseră mai departe.

Vânătorul de recompense îşi dublă eforturile, lansând brusc o ofensivă care îi trimise pe Qui-Gon şi Obi-Wan înapoi până la marginea platforma de aterizare. Luase blasterul lui Astri şi elibera acum un şuvoi de focuri de blaster dintr-o mână, în timp ce cu cealaltă mânuia biciul. Săbiile lor de lumină erau o ceață în timp ce rezistau freneziei atacului. Ea îşi folosi avantajul şi ei coborâră de pe platformă în zăpadă. Acum piciorul lor era nesigur. Obi-Wan se aştepta la un atac, dar vânătorul de recompense îşi schimbă tactica. În loc să atace, se întoarse cu spatele şi se repezi spre celălalt capăt al platformei de aterizare. Se îndreptă spre margine şi activă un dispozitiv de pe cureaua ei utilitară. O piele din material subțire îi ieşi din umeri şi coapse, creând un fel de sanie în jurul ei. Sări în aer şi coborî pe zăpadă pe spate. Apoi îşi îndesă tocurile în zăpadă şi Wan putu vedea că acum îi ieşeau vârfuri din tălpile cizmelor.

— Este pregătită, ca de obicei, spuse Qui-Gon.

Ea se împinse şi zbură pe panta muntelui în sania improvizată, câştigând viteză pe măsură ce cobora.

— Va ajunge la Didi şi Astri de jos, spuse Obi-Wan. Va fi între ei şi navă.

— Exact. Trebuie să ajungem primii la ei.

Didi şi Astri făcuseră ceva progrese. Deşi picioarele le erau nesigure, disperarea le sporise viteza. Încă nu văzuseră vânătorul de recompense.

Obi-Wan şi Qui-Gon se grăbiră să coboare pe panta abruptă în direcția lor, abordând cu atenție gheața şi zăpada. Obi-Wan aruncă o privire în jos spre vânătorul de recompense. Nu-şi putea imagina cum va reuşi să-şi oprească coborârea. Dar, în timp ce aluneca, ea îşi desfăşură biciul. Cu o lovitură expertă, biciul se arcui şi se prinse în jurul unui bolovan stâncos. În timp ce biciul se încorda, îşi propti tocurile în zăpadă. Alunecarea îi fu oprită. Se rostogoli spre lateral şi se ridică, apoi dezactivă sania şi începu să alerge pe versantul muntelui.

Înainta repede în timp ce se mişca de-a lungul pantei. Qui-Gon îi strigă pe Didi şi Astri, alertându-i cu privirea la faptul că inamicul lor era acum sub ei. Ei ezitară,

neştiind unde să meargă. Ținându-se unul de altul, rămaseră la umbra unui colț de stâncă. Dacă îşi continuau coborârea, aveau să meargă direct spre vânătorul de recompense. Stânca era prea abruptă pentru a urca pe ea.

Didi se uită neajutorat la Qui-Gon.

— Stai acolo! strigă Qui-Gon în timp ce mergea prin zăpadă. Venim noi la voi.

Obi-Wan nu era îngrijorat. Erau mai aproape de Didi şi Astri decât vânătorul de recompense. Ar fi trebuit să ajungă înaintea ei, nu avea nicio îndoială. Erau aproape de cei doi când vânătorul de recompense pocni din bici şi îl trimise zburând spre Astri. Se lungi mai mult decât îl văzuseră vreodată, crescând din ce în ce mai mult pe măsură ce zbura prin aer. Nu era în modul laser, deci nu ar fi tăiat-o. În schimb, i se înfăşură de gleznă. Didi încercă disperat să o țină, dar Astri fu smulsă de pe picioare şi alunecă pe munte, direct spre vânătorul de recompense. În acelaşi timp, femeia vânător se întinse spre toc, scoase un blaster şi îl împuşcă pe Didi. El căzu încet, tăcut, în zăpadă.

— Ştie că Astri are datapadul, spuse Qui-Gon scurt. Ai grijă de Didi. Am o idee.

Qui-Gon îşi activă din nou sabia. O ținu în fața lui, măturând zăpada la fiecare pas pentru a tăia o cărare îngustă prin ea. Gheața se topea în câteva secunde şi reuşi să găsească o zonă stabilă. Cobora rapid pe munte. Dar nu suficient de rapid.

Obi-Wan folosit aceeaşi tehnică pentru a ajunge la Didi. Spera din tot sufletul că încă era în viață. Căzu în genunchi lângă Didi şi întinse mâna după trusa medicală de urgență de la centură. Văzu pata de sânge răspândindu-se pe tunica lui Didi şi o rupse. Îi turnă repede bacta în rană.

Ochii lui Didi se deschiseră. Disperarea se oglindi în ochii săi maronii închişi.

— Astri, murmură el.

Obi-Wan se întoarse. Qui-Gon nu ajunsese încă la vânătorul de recompense, dar Astri da. Stătea la picioarele duşmanului lor. Vânătorul de recompense avea un picior cu cizmă pe pieptul ei. Întinse mâna spre datapadul care alunecase din tunica lui Astri. Astri strânse datapadul între degete. Vânătorul de recompense puse biciul în modul laser şi acesta străluci roşu.

Qui-Gon era prea departe pentru a o opri.

— Astri, gemu Didi.

Obi-Wan invocă Forța. Simți puterea în muşchi în timp ce sărea de lângă Didi, spre stâncă. Se ridică pe ea într-o clipă. Apoi îşi flectă genunchii şi adună putere pentru săritură. Sări în aer, atât de sus încât vânătorul de recompense îi observă prezența pe cer şi îşi ridică privirea, confuză. Abia avu timp să ridice brațul înainte ca Obi-Wan, cu acelaşi manevră pe care o folosise în casă, veni direct spre ea, cu picioarele înainte. Îi lovi ambii umeri cu putere, trimițând-o înapoi în zăpadă. Obi-Wan ateriză deasupra ei, cu picioarele fixate de ambele părți ale corpului ei, şi cu sabia ridicată.

— Destul, spuse el.

Ea rămase rigidă, dar el simți o licărire de mişcare în mâna dreaptă. Văzu sclipirea unei vibrolame. Mişcându-şi doar degetele, o aruncă expertă către Astri. Lovitura lui Obi-Wan cu sabia de lumină fu doar cu o fracțiune de secundă mai târziu. Lovi degetele vânătorului de recompense într-o mişcare de tăiere sfâşietoare. În acelaşi timp, sări înapoi, răsucindu-se în aer pentru a încerca să prindă lama cu cealaltă mână. Îşi folosi reflexele Jedi pentru a încetini timpul, asta permițându-i să vadă exact unde să o apuce. Mânerul zvâcni în mâna lui.

Vânătorul de recompense îşi înfipse instantaneu degetele rănite în zăpadă. Dinții îi muşcară buza inferioară. Durerea trebuie să fi fost cumplită.

Vorbi pentru prima dată. Ochii ei se aprinseră de ură privindu-l pe Obi-Wan.

— Vei... plăti... pentru... asta.

Brusc, un fir de cățărare ieşi din centura ei utilitară. Avea o baliză de localizare a crucişătorul ei, ataşându-se de el şi tragând-o înapoi. Corpul ei sări pe gheață. Trebuie să fie fost foarte dureros.

— Rămâi cu ei, ordonă Qui-Gon şi plecă după ea.

Obi-Wan urmări cum Qui-Gon se apropie de vânătorul de recompense. Ea se cățără în crucişător. Motoarele porniră şi rampa începu să se închidă când Qui-Gon făcu un salt uriaş şi ateriză pe ea.

Înspăimântat, Obi-Wan văzu fulgerul focului de blaster. Qui-Gon înțepeni.

— Maestre! strigă Obi-Wan.

Qui-Gon căzu înapoi în interiorul navei. Rampa se retrase. Nava se ridică în aer şi se îndreptă spre partea superioară a atmosferei.

Obi-Wan auzea parcă pentru prima dată vântul şoptind pe suprafața zăpezii. Astri respiră sacadat în spatele lui. Ecoul propriului său strigăt înspăimântat reverberă de pe munte, în timp ce privea nava dispărând.

Fusese Qui-Gon capturat de vânătorul de recompense sau o capturase el? Fusese rănit mortal? Era viu... sau mort?

Stresul de a nu şti îl făcu pe Obi-Wan să-şi dorească să se cadă în genunchi. Dar avea răniți de care trebuia să aibă grijă. Qui-Gon îi spusese să rămână cu ei.

— Nu-ți pierde speranța, Qui-Gon, şopti el. Te voi găsi. Rezistă.

Va găsi o modalitate de a-şi aduce înapoi Maestrul.

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

Începuturi...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor în hiperspaţiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii. Înţelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă. Trăgându-şi tăria comună de la Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generaţii după generaţii şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

Sith...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniţi de partea întunecată a Forţei au fost expulzaţi din Vechea Republică. După ce au pribegit o

vreme, ei au dat peste ființele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuți sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuți începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulți Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forțele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecință Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicați de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prințesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învățătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuților Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştințe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăție şi îşi arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun şi alți Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toți Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetății fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliați printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supraviețuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânți şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerțului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un senator ambițios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influență şi autoritate. Promițând că va face curățenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Preşedinte al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma de la partea întunecată a Forței. El avea însă ambiții mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcția de Preşedinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturați, întemnițați ori striviți de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruțare țelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existența reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariția unei noi ştiințe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forță, în timp ce legea marțială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziția sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine

s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânați în mod sistematic şi executați sumar. Ei s-au văzut abandonați, trădați sau uciși chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcțiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredințată guvernatorilor regionali numiți de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ținut liderii îngroziți ai fiecărei lumi sub amenințarea anihilării. Steaua Morții a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANȚA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetățeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forță Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să ştie, acest grup curajos a avut aliați în Senat. Acei senatori planetari au înțeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine şi au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mişcare de preemțiune care ar fi concentrat valul rezistenței într-o forță care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinția Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupți a fost instalată. La o întâlnire în reşedința lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forțelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viață democrației Vechii Republici şi sistemului senatorial şi socotea că odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simțit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în fața lui Palpatine. Cetățenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest paşnic pe principalul port spațial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenționat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înțeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistență organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanți ai rebelilor din Senat au pus la dispoziția liderilor rebeli informații strict secrete, permițându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistență împrăştiate în toată galaxia i-au pricinuit puține griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forțele lor dezorganizate. Ei aveau puține arme şi desigur nimic din ceea ce ar fi putut face față forțelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unități de rezistență au fost dispersate sau chiar

nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marțială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliția secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informație dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianței Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianțe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferință secretă ținută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistență dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătățirea comunicațiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare şi armament cele trei grupuri principale de rezistență au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianței care în scurtă vreme şi-a sporit puterea grație nou-formatei unități.

Declarația Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferință, l-a sfidat în mod fățiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimțământul celor impozitați;

Ai ucis şi întemnițat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi;

Noi, Alianța Rebelă, în numele şi cu autoritatea ființelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intențiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ție şi forțelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor ființelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate ființele din galaxie;

Pentru îndeplinirea acestor țeluri noi punem chezăşie proprietățile, onoarea şi viețile noastre.”

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergențele care existaseră cândva între rase şi specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorința comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieților lor. Piloți spațiali au străbătut distanțe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectați şi întemnițați de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.